

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 3 (87) — 1989

securitatea

1989

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

	<u>Pag.</u>
*** — Desfășurarea activității de securitate în lumina exigențelor reieșite din Tezele pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român, indicațiile și orientările de neasemuită valoare primite permanent din partea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul suprem al Forțelor Armate. Întărirea spiritului revoluționar, a răspunderii, ordinii și disciplinei în toate compartimentele de muncă	5
*** — Actul de la 23 August 1944 — moment epocal în istoria României, expresie a cerințelor legice ale dezvoltării sociale	13
In sprijinul învățămintului de specialitate — Organizarea și executarea ireproșabilă a misiunilor de securitate și gardă, sarcină de importanță excepțională pentru întregul aparat de securitate. Cerințe, priorități și direcții de acțiune pentru perfecționarea măsurilor specifice care se întreprind în cadrul acestor misiuni — general-maior Neagoe Marin	22
O sarcină permanentă — Creșterea contribuției organelor de securitate în sprijinirea conducătorilor unităților socialiste pentru prevenirea scurgerii de date și informații cu caracter secret de stat sau nedestinate publicității — maior Buneci Gabriel	31
Interviul nostru — Asigurarea stării de legalitate în obiectivele economice — condiție esențială de prevenire a unor	

	evenimente de securitate — locotenent-colonel Bădea Pavel	37
Din experiența noastră	— Modul cum se acționează pentru creșterea numerică, îmbunătățirea calitativă și sporirea eficienței în amplasarea potențialului informativ din legătură — colonel Rășină Dumitru	41
	— Unele particularități ale evenimentelor produse în subteran. Sarcini specifice ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice în cazul cercetării evenimentelor din domeniu — maior Constantinescu Mihai și căpitan Ileana Constantin	44
	— Maramureșul — zonă etnofolclorică în atenția serviciilor de spionaj și a propagandei diversioniste — locotenent-colonel Hoblea Pavel	51
Punct ochit — punct lovit	— „Chimiștii” și „Lemnarul” — două cazuri de prevenire pe profil antiterorist soluționate de Securitatea județului Arad — locotenent-colonel Bochiș Alexandru și maior Vasile Gheorghe	56
Documentar	— Ce se ascunde dincolo de politica culturală externă a Republicii Federale Germania — maior Jiga Liviu	60
Dicționar	— Evenimentele și raportarea lor — componentă esențială a activității de informare curentă — locotenent-colonel Dănuș Dumitru și maior Hodorogea Ionel	65
Pagini de arhivă	— Serviciile de informații și contrainformații românești descoperă și anihilează planul terorist hitlerist privind asasinarea conducătorilor țării — colonel Bobocescu Vasile	70
Din presa de peste hotare	— Bomba invizibilă — căpitan Dan Dănuș Doru	78

„... nu numai în ilegalitate, dar și după 23 August comunistii, detașamentele clasei muncitoare au luptat cu arma în mână și și-au dat viața pentru socialism. Am ajuns la un înalt nivel de dezvoltare, dar nu trebuie să uităm niciodată că lupta revoluționară nu s-a încheiat și nu se va încheia, că, în orice împrejurări, partidul nostru trebuie să acționeze ca un partid revoluționar !

Comunistii, muncitorii, toți patrioții trebuie să fie oricând gata să apere cuceririle revoluționare, independența țării, cu prețul vieții ! Așa au făcut strămoșii noștri, de la daci și pînă acum, așa trebuie să facem noi astăzi, să facă comunistii, patrioții, poporul nostru în viitor, întotdeauna !

Știm și din trecut, și cunoaștem din viața de astăzi că cercurile reacționare imperialiste nu se opresc în fața unor noțiuni abstracte, umane, că, în interesele lor,ucid, omoară, organizează diversiune, destabilizarea în diferite țări socialiste. Lupta de clasă — trebuie să fim pe deplin conștienți — nu s-a încheiat și nu se va încheia cît timp vor exista clasele asupritoare“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la Adunarea Solemnă organizată cu prilejul celei de-a 45-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă

**DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII DE
SECURITATE ÎN LUMINA EXIGEN-
TELOR REIEȘITE DIN TEZELE
PENTRU CONGRESUL AL XIV-LEA
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
INDICAȚIILE ȘI ORIENTĂRILE DE
NEASEMUITĂ VALOARE PRIMATE
PERMANENT DIN PARTEA
TOVARĂȘULUI
NICOLAE CEAUȘESCU,**

COMANDANTUL SUPREM AL FORȚELOR ARMATE.

**Întărirea spiritului revoluționar, a răspunderii, ordinii
și disciplinei în toate compartimentele de muncă**

Tezele pentru Congresul al XIV-lea adoptate în deplină unanimitate de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 27—28 iunie a.c. sintetizează dezbaterile ce s-au desfășurat timp de un an în partid și cu întregul popor și reprezintă, așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului în magistrala expunere rostită în incheierea plenarei: „... *gîndirea și conștiința revoluționară, voința întregii națiuni de a înfăptui neabătut Programul partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare fermă a României spre comunism*”.

Prin semnificația cu totul deosebită, prin conținutul de idei și orientări, acest document se constituie într-o nouă și importantă contribuție a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la îmbogățirea creatoare a teoriei și practicii construcției socialiste. Tezele fundamentate cu contribuția directă a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU sînt de importanță excepțională, atît prin elementele de noutate în teoria și practica revoluționară, cît și prin analiza științifică, profundă, a fenomenelor economice, sociale și politice, prin claritatea și viziunea lor de largă perspectivă. În această analiză — adevărată evaluare științifică a drumului parcurs — sînt întruchipate învățămintele dezvoltării societății românești de-a lungul ultimilor 45 de ani, concluziile teoretice și practice rezultate din laborioasa activitate desfășurată de partid după istoricul Congres al IX-lea.

Obiectivele și sarcinile stabilite în Teze se îmbină armonios, constituind un adevărat program, care jalonează întreaga dez-

voltare a României în cincinalul 1991—1995 și în perspectivă pînă în anii 2000—2010. Voința unanimă a partidului, a întregului popor este exprimată în hotărîrea de a continua politica internă și externă, strategia dezvoltării economice stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, care s-au dovedit pe deplin corespunzătoare construcției socialiste în țara noastră, apărării independenței și suveranității patriei.

În cadrul Tezelor pentru Congresul al XIV-lea al partidului, un loc de seamă îl ocupă *creșterea rolului statului, al organismelor democrației muncitorești-revoluționare, înfăptuirea consecventă a principiului făuririi socialismului cu poporul și pentru popor.*

Înfățișînd acțiunea dialectică conjugată a tuturor factorilor implicați în întărirea legalității socialiste în prevenirea și sancționarea oricăror încălcări ale legilor, ale normelor de etică și echitate socialistă, în Tezele pentru Congresul al XIV-lea se subliniază că „...organele de securitate și miliție vor asigura, în strînsă legătură cu masele populare, apărarea intereselor poporului nostru, a cuceririlor revoluționare, a securității statului și ordinii de drept, a avuției naționale, a legalității socialiste“.

Această cerință impune ca activitatea întregului aparat de securitate să se desfășoare la nivelul înaltelor exigențe cuprinse în Tezele pentru Congresul al XIV-lea al partidului, în expunerile din aprilie și noiembrie 1988, în ordinele, indicațiile și orientările de neasemuită valoare primite permanent din partea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem.

De altfel, subliniindu-se importanța deosebită a acestei cerințe majore, în Tezele din aprilie se arată că: „Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru creșterea răspunderii, întărirea ordinii și disciplinei în muncă, în toate domeniile de activitate. Trebuie să fie bine înțeles că sistemul larg democratic care-l avem nu trebuie să slăbească, să diminueze în nici un fel ordinea, disciplina; dimpotrivă, presupune o creștere și mai puternică a spiritului de răspundere de sus pînă jos în fața partidului, a poporului“.

În concepția partidului nostru, edificarea și dezvoltarea socialismului impun cu necesitate o deplină și desăvîrșită ordine revoluționară, care înseamnă respectarea și aplicarea neabătută de către toți cetățenii a hotărîrilor de partid și de stat, a legilor țării, îndeplinirea în cele mai bune condiții a îndatoririlor și obligațiilor pe care le au, înlăturarea cu fermitate a oricăror manifestări de dezordine, de indisciplină și anarhie. Datoria de revoluționar cere din partea fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii să nu tolereze nici un fel de abateri de la normele legale, de la disciplină și ordine.

Cunoașterea, respectarea și aplicarea neabătută a legilor țării reprezintă o cerință a spiritului patriotic-revoluționar.

În Expunerea de importanță excepțională rostită la ședința comună din noiembrie 1988 a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia: „În întreaga operă de construcție socialistă, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, am pornit de la necesitatea reglementării prin lege a întregii organizări și funcționări a statului, a vieții economico-sociale, a tuturor sectoarelor de activitate“. În același context, relevînd necesitatea imperioasă a înfăptuirii exemplare a hotărîrilor de partid, precum și a legilor țării, a precizat că „...trebuie să veghem permanent la înfăptuirea neabătută a hotărîrilor de partid, a legilor țării — aceasta constituind o necesitate obiectivă pentru buna desfășurare a activității de construcție socialistă“.

Referindu-se la necesitatea înfăptuirii cu fermitate a legalității socialiste de către fiecare cetățean al țării, indiferent de locul pe care-l ocupă în societate, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU atrăgea atenția că: „Trebuie să facem astfel încît activitatea de apărare a cuceririlor revoluționare, a proprietății obștești, a legilor și normelor de etică și echitate socialistă, să constituie preocuparea tuturor oamenilor muncii, a întregului popor — adevăratul stăpîn al întregii țări —, a celor care trebuie, prin activitatea lor și prin organele lor, să asigure viitorul liber, să asigure viața, liniștea, să asigure victoria socialismului și comunismului în România!“

Promovînd consecvent principiul potrivit căruia socialismul este și trebuie să fie rezultatul creației conștiente a maselor, statul nostru a luat măsuri de perfecționare a legalității socialiste, dîndu-se formă juridică profundului democratism al sistemului nostru de drept, prin care voința întregului popor este ridicată la rang de lege, statul socialist fiind reprezentantul legitim al intereselor noastre naționale. În acest sens, dezvoltarea democrației socialiste presupune sporirea răspunderii fiecărui lucrător din aparatul de securitate pentru modul cum își desfășoară activitatea, avînd datoria să acționeze în toate împrejurările în spirit comunist, al cinstei și corectitudinii, al vigilenței revoluționare, al apărării legalității socialiste, iar față de cei ce se abat de la prevederile legale, dăunînd prin aceasta intereselor societății, indiferent cine sînt și ce funcții au, să se aplice ferm măsurile legale, iar vinovații să fie trași la răspundere pentru faptele lor antisociale.

Și în activitatea specifică, întemeierea pe lege a tuturor acțiunilor întreprinse pe linie de securitate este imperios necesară, intrucît aceasta implică, într-un fel sau altul, autoritatea și prestigiul țării, funcionali-

tatea sistemului democrației muncitorești-revoluționare, valorile morale, politice și juridice ale societății noastre socialiste.

Una din cele mai importante cerințe pe care o impune promovarea spiritului militant, revoluționar în condițiile actuale o constituie creșterea intransigenței în combaterea ideologiei și propagandei burgheze, a concepțiilor retrograde, reacționare, a tuturor încercărilor din afară de a polua moral și intelectual climatul din societatea noastră.

Promovarea spiritului revoluționar, fundamentat pe concepția materialist-dialectică despre lume și viață, pe ideologia partidului nostru, exclude orice fel de manifestare de pasivitate, indiferență sau concesie față de concepțiile burgheze idealiste, mistic-ostile, mentalități și atitudini retrograde, de ceea ce este străin ideologiei și politiciii partidului nostru.

Pornind de la faptul că, în condițiile internaționale actuale, are loc o ascuțită confruntare între ideologia revoluționară a clasei muncitoare și ideologia burgheză, se desfășoară o intensă propagandă imperialistă împotriva țărilor socialiste, inclusiv a României, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta că este necesară creșterea spiritului militant pentru combaterea tuturor concepțiilor reacționare, a oricăror manifestări și mentalități obscurantiste despre muncă și viață. „Să nu uităm nici un moment — menționa secretarul general al partidului — că mai continuă să se manifeste diferite concepții străine, mentalități ale vechii societăți burghezo-moșierești, că nu toți cetățenii au rupt definitiv cu mentalitățile și practicile din trecut, și, din păcate, mai influențează chiar și unii tineri. În același timp, nu trebuie uitat că din afară continuă să pătrundă tot felul de influențe străine concepției noastre revoluționare despre lume și viață. Se mai manifestă sub diferite forme concepții naționaliste, șoviniste. Iată de ce este necesar să se intensifice activitatea de educare, de combatere cu desăvârșire a vechilor concepții, a influențelor care pătrund din afară“. Este necesar, de asemenea, „să luăm atitudine fermă față de propaganda de peste hotare, care, în numele așa-ziselor drepturi ale omului, desfășoară o activitate intensă de corupere, de cumpărare, indeosebi a unor cadre tinere, de furt al inteligenței, cum se numesc astăzi pe plan internațional“.

Pentru cadrele Departamentului Securității Statului, combaterea și demascarea propagandei imperialiste, a concepțiilor reacționare sînt impuse de însăși calitatea lor de comuniști, de activiști de partid și de stat într-un domeniu special. Datoria lor este aceea de a lua măsuri ferme și hotărîte prin care să se prevină și să se contracareze acțiunile elementelor ostile din afara țării sau ale celor din interior care caută să propage concepții anticomuniste, reacționare, naționaliste, șovine, idei și

practici mistice, cu scopul de a polua moral și intelectual climatul din România socialistă, de a atrage anumite elemente înapoiate la activități antisociale. Este necesară, de asemenea, o fermitate sporită în combaterea oricăror acțiuni ale propagandei reacționare prin care sînt denigrate valorile sociale și politice ale societății noastre socialiste, marile realizări obținute de poporul român sub conducerea partidului, momentele esențiale din istoria patriei noastre.

Actuala situație operativă de securitate — așa după cum arată faptele — poartă din plin amprenta evoluției deosebit de grave și contradictorii a vieții și evenimentelor internaționale, în contextul cărora s-a intensificat și a devenit foarte virulentă activitatea serviciilor de spionaj, a cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare din străinătate. De asemenea, s-au multiplicat acțiunile propagandistico-diversioniste de diverse nuanțe, provocările de tot felul, încercările de instigare și de antrenare la acțiuni ostile a unor elemente din interior.

Pe fondul unei situații internaționale complexe și grave, al spioririi încordării dintre unele state, al evoluției încă periculoase a cursei inarmărilor, al continuării politicii de împărțire a lumii în noi sfere de influență, al menținerii și adîncirii în general a contradicțiilor, accentuarea decalajelor între nivelurile de dezvoltare, agresivitatea serviciilor de spionaj, precum și recrudescența unor grupări și organizații anticomuniste cunosc noi redimensionări. În asemenea împrejurări, țara noastră, cuprinsă într-un sistem de interdependențe specifice lumii contemporane, nu este ferită nici de efectele negative ale crizei care marchează evoluția relațiilor și situației mondiale și nici de acțiunile ostile puse la cale de către serviciile de spionaj străine, de cercurile și organizațiile guvernamentale reacționare din străinătate.

În ultimul timp, România socialistă a devenit ținta unor atacuri fără precedent, de natură politică, economică și ideologică din partea serviciilor de spionaj, a cercurilor reacționare din exterior, care nu pot accepta schimbarea raportului de forțe în favoarea progresului și păcii, în favoarea socialismului. Astfel, serviciile de spionaj și officinele lor specializate ponegrec realizările pe plan economic și social din țara noastră, mistificînd realitățile și încercînd să inoculeze stări de nemulțumire sub masca „grijii față de drepturile și libertățile omului“. De asemenea, acestor officine străine le sînt aservite elemente declasate, trădători de patrie, care, mițați și orbiți de concepțiile lor dușmănoase, preocupați de obținerea de foloase materiale, pe orice cale, defăimează cu nerușinare propriul popor și țara mamă.

În acest sens, în Expunerea la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 27—28 iunie a.c. tovarășul NICOLAE

CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, sublinia: „Mă refer la toate acestea deoarece viața, realitatea ne arată că întotdeauna s-au găsit și, din păcate, se mai găsesc oameni — e drept, puțini la număr — care trădează socialismul, poporul, pentru anumite avantaje personale, pentru câțiva galbeni sau arginți, cum se spune în poporul nostru. Față de asemenea fapte de trădare, față de asemenea oameni trebuie să adoptăm o poziție fermă de demascare și de pedepsire, conform legilor țării. Poporul însuși trebuie să administreze pedeapsa împotriva tuturor celor care pun în pericol socialismul, independența și suveranitatea țării, viitorul însuși al națiunii noastre!”.

Iată de ce, ținând seama continuu de evoluția situației operative de securitate și de caracterul tot mai complex și dinamic al problematicii de pe fiecare profil de muncă, în lumina Tezelor pentru Congresul al XIV-lea, a celorlalte documente de partid, a orientărilor și indicațiilor comandantului nostru suprem, aparatul de securitate este chemat să-și axeze gândirea și activitatea specifică pe un înalt spirit revoluționar, militant, sporindu-și vigilența, combativitatea și discernământul politico-profesional. Iar aceasta, în primul rând, pentru că — așa cum de repetate ori i-a definit secretarul general — lucrătorii de securitate sînt activiști ai partidului într-un domeniu special și, ca atare, munca și comportarea lor în toate împrejurările trebuie să răspundă cerințelor generale ale spiritului revoluționar.

În esență, promovarea spiritului revoluționar, militant, în munca și comportarea lucrătorilor de securitate vizează obținerea unei calități noi în activitatea de prevenire a infracțiunilor, de apărare a securității statului, a avuției naționale, a ordinii și disciplinei, a liniștii publice, muncii pașnice, constructive a poporului, independenței și suveranității naționale. Cîmpul larg de manifestare a spiritului revoluționar în activitatea cadrelor de securitate îl constituie îndeplinirea la un nivel calitativ superior a misiunilor și sarcinilor încredințate de partid și popor, a ordinelor și indicațiilor comandantului suprem al Forțelor noastre Armate.

În acest sens, se impune ca activitatea aparatului de securitate să se desfășoare sub conducerea directă a partidului. În Tezele din aprilie, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia: „Va trebui să asigurăm ca toate organele de securitate și miliție să se afle permanent sub controlul organelor de partid, să răspundă în fața partidului pentru acțiunile lor... Aceasta constituie cea mai sigură garanție că nu se vor comite abuzuri, că se va respecta legalitatea revoluționară și reprezintă, totodată, o cerință a democrației muncitorești-revoluționare”.

În spiritul și pentru aplicarea conceptului preventiv, fundamentat de comandantul nostru suprem, organele de securitate au datoria de a acționa prin toate metodele și mijloacele puse la dispoziție în vederea cunoașterii și anihilării încă din fază incipientă a oricăror încercări de a se comite fapte antisociale de natură a leza în orice mod valorile fundamentale ale statului nostru. Numai astfel activitatea acestor organe poate fi pusă în concordanță cu rolul și misiunile încredințate de partid și popor.

În consecință, se impune ca, în orice împrejurare, conceptul de prevenire să fie înțeles și aplicat în legătura sa indestructibilă cu intransigența revoluționară, cu fermitatea și hotărîrea pentru apărarea intereselor statului nostru socialist, contracararea și lichidarea oricăror acțiuni îndreptate împotriva securității statului de cei care se pun în slujba dușmanilor țării.

O atenție sporită trebuie acordată studierii permanente a dinamicii și tendințelor fenomenelor antisociale cu care ne confruntăm, a situației operative specifice, stabilirii priorităților fiecărui moment și dimensionării acțiunilor astfel încît capacitatea combativă a întregului aparat de securitate să se ridice la noi cote de eficiență.

În spiritul înaltelor exigențe formulate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, cadrele de securitate trebuie să-și sporească contribuția la combaterea atitudinilor de pasivitate civică față de respingerea hotărîtă a unor influențe negative exercitate de anumite oficine diversioniste, care nu văd cu ochi buni progresele poporului nostru în drumul său continuu ascendent, exagerează anumite lipsuri și greutăți inerente sau deformează, în mod voit, realitățile noastre socialiste și prezintă tendențios unele stări de lucruri.

În același timp, organele de securitate trebuie să manifeste grijă permanentă pentru întărirea capacității de apărare a țării, în așa fel încît, în orice împrejurare, să fie gata pentru a da riposta cuvenită tuturor încercărilor de a se atenta la suveranitatea și independența patriei, la cuceririle revoluționare ale poporului.

Promovarea unei conduceri științifice și a unui stil de muncă dinamic, ofensiv, în întreaga muncă de securitate, este o necesitate obiectivă pentru creșterea eficienței întregii activități de prevenire. În scopul îndeplinirii în cele mai bune condiții a ordinelor și indicațiilor comandantului suprem al Forțelor Armate, a sarcinilor de răspundere ce le revin în societate, este nevoie ca toți lucrătorii de securitate să manifeste o preocupare sporită pentru perfecționarea mijloacelor și metodelor de muncă, aceasta constituind o direcție principală de promovare a spiritului

lui revoluționar. În scopul menționat, se impune cunoașterea permanentă și aprofundată a transformărilor din viața economică și socială a patriei noastre și a schimbărilor survenite în evoluția situației internaționale, cu deosebire a celor care au implicații asupra activității de securitate, pentru ca, în funcție de ele, să fie concepute și aplicate în practică cele mai adecvate și eficiente măsuri, forme și metode de muncă. Totodată, devine imperioasă integrarea organică — în stilul, mijloacele și metodele de muncă ale organelor de securitate — a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, a experienței înaintate, concomitent cu combaterea și înlăturarea metodelor și practicilor depășite, a oricăror manifestări de rutină, automulțumire și formalism.

O altă cerință importantă a formării și dezvoltării spiritului revoluționar la toți lucrătorii de securitate o constituie dezvoltarea în cadrul fiecărui colectiv de muncă a unui climat de ordine și disciplină, de exigență și fermitate, manifestarea unei preocupări permanente pentru afirmarea crescândă a unei opinii combative împotriva lipsurilor, a celor care comit abateri.

Pe baza orientărilor și indicațiilor date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, organele și organizațiile de partid, comandantii, toți factorii educaționali sînt chemați să acționeze cu fermitate și înalt spirit de exigență pentru ridicarea nivelului de pregătire și competență a întregului aparat de securitate, astfel încît toți lucrătorii din acest sector să devină și să acționeze ca buni specialiști, dar și ca buni revoluționari.

Pe fondul unei temeinice pregătiri politico-ideologice, de specialitate și militare, este necesară dezvoltarea la toate cadrele a unei gândiri vii, suple, cuprinzătoare, capabilă să descifreze esența fenomenelor, natura lor contradictorie, să sesizeze la timp noul, precum și ceea ce este perimat, depășit și deci trebuie înlăturat.

În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, promovarea spiritului revoluționar în munca și viața lucrătorilor de securitate presupune manifestarea unei preocupări susținute pentru educarea acestora în spiritul normelor eticii și echității socialiste, al cinstei și corectitudinii, al răspunderii, competenței și seriozității în muncă, al abnegației și spiritului de sacrificiu în slujirea idealurilor nobile ale socialismului, a intereselor supreme ale patriei, partidului și poporului.

În acest context, trebuie să se militeze mai susținut pentru creșterea valențelor educative ale activității de cultivare a patriotismului revoluționar, a dragostei și devotamentului nețărmurit față de patrie, partid și popor, față de comandantul nostru suprem — tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

ACTUL DE LA 23 AUGUST 1944 — MOMENT EPOCAL ÎN ISTORIA ROMÂNIEI EXPRESIE A CERINTELOR LEGICE ALE DEZVOLTĂRII SOCIALE

La 23 August 1989, poporul român a aniversat 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, eveniment de importanță istorică crucială, care a deschis calea celor mai profunde transformări revoluționare cunoscute în societatea românească.

Referindu-se la semnificația istorică a actului de la 23 August 1944, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, arăta că „În existența milenară a poporului nostru, revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 reprezintă, s-ar putea spune, cel mai important eveniment, deschizînd pentru prima oară calea unei adevărate libertăți și independențe, a trecerii puterii în mîinile poporului, care a asigurat înfăptuirea, sub conducerea Partidului Comunist Român, a năzuințelor întregii națiuni, făurirea celei mai drepte orînduiri — orînduirea socialistă pe pămîntul patriei noastre“.

Marele act național de la 23 August 1944 a fost înfăptuit de forțele patriotice și democratice, antifasciste și antihitleriste interne, sub conducerea și îndrumarea Partidului Comunist Român, în condițiile amplificării rezistenței antihitleriste a poporului român și a victoriilor înregistrate pe toate fronturile de luptă de armatele sovietice și trupele celorlalte state ale coaliției antihitleriste.

Corolar al luptei seculare a poporului român pentru libertate, independență și unitate națională, revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă are rădăcini adînci în puternica mișcare antifascistă, antirevizionistă și antirăzboinică a maselor populare românești și pentru apărarea hotarelor țării, a integrității teritoriale împotriva politicii expansioniste a statelor fasciste în frunte cu Germania hitleristă, din cel de-al IV-lea deceniu al secolului nostru. Aceste acțiuni au culminat cu marea demonstrație patriotică, antifascistă, antirăzboinică și antirevizionistă a muncitorimii române din București de la

1 Mai 1939, care a avertizat popoarele europene asupra necesității unirii lor pentru a preveni izbucnirea celui de-al doilea război mondial.

În focul luptei antifasciste și pentru apărarea frontierelor țării s-au format și au ieșit puternic în evidență personalitățile de luptători comuniști neînfricați ale tovarășilor NICOLAE CEAUȘESCU și ELENA CEAUȘESCU.

Poporul român a condamnat agresiunea statelor fasciste împotriva popoarelor etiopian, chinez, spaniol, austriac, cehoslovac și polonez, ridicându-se în apărarea acestora și primind pe teritoriul românesc refugiați evrei, cehoslovaci și polonezi.

Lupta popoarelor pentru împiedicarea izbucnirii celui de-al doilea război mondial a fost subminată de politica conciliatoare a unor cercuri politice conducătoare anglo-franceze și de tratativele secrete angajate de I.V. Stalin cu Hitler pentru împărțirea sferelor de influență sovieto-germane în estul Europei, care s-au concretizat în pactul secret Molotov-Ribbentrop din 23 August 1939.

Referindu-se la acest fapt, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în Cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 27—28 iunie 1989, preciza: „Este bine cunoscut că politica de concesiune și de capitulare față de Germania nazistă, acordul de la München, inclusiv pactul Molotov-Ribbentrop nu au oprit agresiunea, ci au încurajat-o“.

În urma Dictatului fascist de la Viena din 30 august 1940, Ungaria horthystă, cu concursul statelor fasciste — Germania și Italia —, a răpit nord-vestul României, instaurînd în teritoriul românesc cotropit o cruntă teroare, acțiune ce viza modificarea raportului demografic în favoarea maghiarilor, în vederea permanentizării dominației ungare.

Poporul român, în frunte cu comuniștii, a respins cu hotărîre sfîrtecarea teritoriului românesc prin Dictatul odios de la Viena și, împreună cu armata, a cerut să lupte cu arma în mînă pentru apărarea hotarelor țării, pentru a nu se ceda fasciștilor horthyști nici o palmă din pămîntul sfînt al patriei.

După instaurarea statului național legionar, la 6 septembrie 1940, și îndeosebi după tirîrea României, la 22 iunie 1941, în războiul hitlerist antisovietic, situația țării noastre s-a agravat și mai mult, existînd pericolul pierderii totale a independenței naționale și desființării ei ca stat de pe harta Europei. Întrînd în sfera de interese a țărilor fasciste, teritoriul României a fost invadat de trupele hitleriste și de cadrele serviciilor secrete naziste, iar economia română a fost subordonată intereselor de război ale celui de-al treilea Reich.

În condițiile grele în care se afla țara, Partidului Comunist Român i-a revenit misiunea istorică de a elabora linia politică strategică și tactică pentru salvarea intereselor supreme ale națiunii române.

De la început, Partidul Comunist Român, demonstrînd din nou patriotismul său ardent, a organizat o puternică rezistență antihitleristă care a cuprins cele mai largi și diverse clase și categorii sociale, precum și armata.

Condusă și îndrumată de comuniști, muncitorimea, care a reprezentat forța principală a rezistenței antifasciste, a organizat numeroase acțiuni — greve, demonstrații, acte de sabotare a producției industriale destinată războiului, răspîndirea de manifeste, propagandă și agitație, constituirea de grupuri și detașamente înarmate etc. — împotriva regimului dictatorial, a înrăutățirii condițiilor de muncă și de trai, a știrbirii independenței naționale și jefuirii bogățiilor țării de către Germania fascistă și îndeosebi împotriva războiului hitlerist.

Situîndu-se și în această perioadă istorică grea de partea intereselor supreme ale poporului român, intelectualitatea a întreprins o vie propagandă împotriva regimului dictatorial prezidat de mareșalul Ion Antonescu și a cotropitorilor hitleriști, a cerut ieșirea României din război, a condamnat teroarea antiromânească din Transilvania răpită de horthyști și a căutat, prin toate mijloacele, să cultive sentimentele patriotice în rîndul tineretului.

Dobîndind un larg caracter național, rezistența antihitleristă a poporului român a cuprins armata aproape în întregime, cadre de seamă ale serviciilor de informații și contrainformații românești, precum și o parte însemnată a efectivelor jandarmeriei române, care nu erau de acord cu mutilarea teritoriului țării, știrbirea și încălcarea independenței naționale, jefuirea bogățiilor de către Germania fascistă și chiar cu războiul acesteia împotriva coaliției antihitleriste.

La indicațiile P.C.R., masele populare românești din teritoriul anexat de Ungaria au organizat o amplă rezistență antihorthystă, la care a aderat și populația de naționalitate maghiară, evreiască, germană etc.

De o mare importanță pentru accelerarea procesului eliberării țării de sub dominația Germaniei hitleriste a fost realizarea Frontului Unic Muncitoresc, între comuniști și social-democrați, în prima decadă a lunii aprilie 1944, și lansarea cu prilejul zilei de 1 Mai a manifestului intitulat „Către întreg poporul român“.

După numeroase pertractări și numai după succesul debarcării anglo-americe în Normandia—Franța, liderii partidelor istorice au trecut la tratative mai serioase cu Partidul Comunist Român, acceptînd constituirea, la 20 iunie 1944, a Blocului Național Democrat, în care au intrat P.C.R., P.S.D., P.N.Ț. — Iuliu Maniu și P.N.L. — Constantin I.C. Brătianu.

Conducerea Partidului Comunist Român a acordat o atenție deosebită asigurării pe deplin a secretului pregătirilor și desfășurării insurjecției naționale armate din 23 August 1944 și respectării principiilor

conspirativității și compartimentării muncii clandestine. În pofida încercărilor serviciilor secrete naziste, îndeosebi ale Gestapoului și Abwehrlui, comandamentelor militare și diplomaților germani de a intra în posesia unor date despre activitatea rezistenței antihitleriste a poporului român, ele nu au deținut informații certe despre pregătirea actului istoric din 23 August 1944.

Prin atragerea unor cadre militare și ale serviciilor de informații, insurecția națională antifascistă a fost pregătită și din punct de vedere al artei informațiilor, folosindu-se cu multă inteligență metoda dezinformării și derutării cadrelor și agenților serviciilor de informații și contrainformații naziste. Prin intermediul formațiunilor jandarmeriei, conduse de colonelul C. Anton care acționa în legătură cu P.C.R., s-au cules informații despre trupele germane și agentura serviciilor secrete naziste de pe întreg teritoriul țării. De asemenea, militanții antifasciști și patrioți români rămași în zona anexată de horthyști au procurat informații valoroase.

De o mare importanță pentru asigurarea succesului acțiunii de eliberare a țării de sub dominația Germaniei hitleriste și ieșirea ei din războiul antisovietic a fost strinsa colaborare stabilită de Partidul Comunist Român cu o serie de generali și ofițeri superiori, aceștia deținând funcții importante în conducerea armatei, și cu cercurile palatului care, spre deosebire de liderii partidelor istorice, s-au situat pe o poziție realistă și au acționat în direcția pregătirii insurecției. Din primăvara anului 1944, contactele Partidului Comunist Român cu aceste forțe au căpătat un caracter mai concret pe linia pregătirii acțiunii de răsturnare a dictaturii militare, de alungare a trupelor hitleriste din țară și atragere a armatei în întregul ei la actul eliberării.

Concludentă, printre altele, a fost consfătuirea din 13—14 iunie 1944, la care au participat reprezentanți ai P.C.R., armatei și palatului, cu care ocazie s-a discutat planul răsturnării guvernului prezidat de mareșalul Ion Antonescu, structura noului Consiliu de Miniștri, constituirea unui comitet militar care să se ocupe de pregătirea insurecției, legătura cu aliații și pregătirea primelor documente oficiale.

Este un merit al Partidului Comunist Român, al cadrelor ce se aflau în libertate sau în lagăre și închisori — în rîndul acestora din urmă numărîndu-se și tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — de a se fi orientat în vara anului 1944 spre soluția răsturnării prin forță a dictaturii militare și a eliberării țării de sub dominația Germaniei hitleriste. În vederea traducerii în viață a acestei decizii istorice a început pregătirea unităților militare, a formațiunilor jandarmeriei și procurarea armelor și munițiilor necesare.

În același timp, Partidul Comunist Român și-a creat propriile forțe de luptă, formațiunile patriotice, compuse îndeosebi din muncitori și militanți antifasciști care, în secret, se pregăteau pentru îndeplinirea misiunilor de luptă ce urmau să le fie încredințate la momentul oportun.

În condițiile înfringerilor zdrobitoare suferite de trupele țărilor fasciste pe toate fronturile din partea statelor coaliției antihitleriste, a cărei forță fundamentală o reprezenta Uniunea Sovietică, a reușitei debarcării anglo-americane pe teritoriul francez ocupat de naziști, a deschiderii frontului sovietic Chișinău—Iasi, a succeselor înregistrate de rezistența popoarelor ocupate de fasciști și, mai ales, în urma amplificării rezistenței antihitleriste a poporului român care, din primăvara anului 1944, a luat și forma luptei armate, criza regimului de dictatură militară s-a agravat și mai mult, iar continuarea războiului alături de Germania hitleristă periclita însăși existența statului nostru.

În loc să înțeleagă gravitatea situației în care adusesse țara, mareșalul Ion Antonescu s-a prezentat, în după-amiaza zilei de 23 August 1944, la ora 16,00, în audiență la regele Mihai cu planul mobilizării generale și totale a poporului român pentru a stăvili ofensiva trupelor sovietice, acțiune ce ar fi transformat teritoriul țării în teatrul unui război pustiitor. Apreciind lucid situația grea ce s-ar fi creat pentru națiunea română, forțele patriotice și antihitleriste, sub conducerea Partidului Comunist Român, au hotărît declanșarea insurecției naționale antifasciste, trecînd de îndată la arestarea mareșalului în timpul audienței la rege și a celorlalți miniștri și demnitari ai regimului de dictatură militară.

Conform planului dinainte stabilit, a fost transmisă chiar în seara acelei zile parola „Pajura“, de pregătire și intrare în dispozitivul de luptă a unităților militare și formațiunilor patriotice, care au trecut la ocuparea pozițiilor strategice și arestarea demnitarilor și militarilor naziști, cărora le fuseseră deconectate toate legăturile telefonice cu Germania nazistă.

În seara zilei de 23 August 1944, la ora 22,00, a fost difuzată la radio „Proclamația șefului statului român“, prin care se aducea la cunoștință poporului român și opiniei publice internaționale ieșirea României din alianța cu puterile Axei și imediata încetare a războiului cu Națiunile Unite, precum și formarea unui guvern din reprezentanții forțelor democratice și patriotice și ai armatei. În urma actelor agresive ale trupelor germane, România a declarat oficial război Germaniei hitleriste.

Infuriat de cele întimplăte, Hitler, deși aflase cu întîrziere, a ordonat reprimarea în sine a insurecției, bombardarea și ocuparea Bucureștiului și formarea unui nou guvern fascist. Asupra Capitalei și zone-

lor strategice ale țării s-au îndreptat numeroase trupe germane în retragere de pe front.

După arestarea membrilor guvernului antonescian, a demnitarilor naziști și ocuparea comandamentelor militare germane din București, în după-amiază și seara zilei de 23 August 1944, unitățile militare române și formațiunile patriotice, cu sprijinul populației, au purtat lupte deosebit de grele, în intervalul 24—29 august, pentru eliberarea Capitalei și a întregului teritoriu românesc, cu excepția nord-vestului Transilvaniei aflat încă sub dominația Ungariei horthyste. Apoi au fost respinse atacurile trupelor hitlerist-horthyste din Ungaria și au fost capturate trupele germane ce se retrăgeau de pe frontul antisovietic. Profitând de situația creată, trupele sovietice au înaintat fără lupte pe teritoriul românesc eliberat de forțele patriotice interne, ajungând în zilele de 29 și 30 august 1944 în București.

De la 1 septembrie pînă la 25 octombrie 1944, trupele române, alături de cele sovietice și cu sprijinul luptătorilor antihorthyști, au dezrobii nord-vestul Transilvaniei, acțiune care a însemnat anularea Dictatului fascist de la Viena și restabilirea suveranității statului nostru asupra acestui străvechi teritoriu românesc.

Timp de aproape 9 luni, armata română, cu un efectiv de peste 540.000 de militari, care depășea cu mult prevederile Convenției de armistițiu, a luptat alături de trupele sovietice pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și nord-estului Austriei de sub dominația Germaniei hitleriste, aducînd o contribuție importantă la victoria aliaților asupra statelor fasciste. Ea a făcut și un uriaș efort material, ce s-a ridicat la peste un miliard de dolari. În privința contribuției în oameni și materiale la înfrîngerea fascismului, România se situează pe locul al IV-lea, după U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie.

Înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944, ce a condus la pierderea de către Germania hitleristă a armatei române și a importanțelor bogății de țitei, la prăbușirea frontului „Ucraina de Sud“, la dispariția sistemului de alianță din Balcani și la ieșirea ulterioară și a Bulgariei din Axă, a constituit unul dintre cele mai de seamă evenimente ale celui de-al doilea război mondial, care a contribuit la terminarea acestuia cu 200 de zile mai devreme. În această privință, ziarul american „New York Times“ din 25 august 1944 sublinia că istoria va consemna actul de la 23 August „ca unul din cele mai hotărîtoare evenimente ale întregului război“.

Aniversarea a 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, a fost marcată prin ample și profunde transformări revoluționare, prin cele mai grandioase împliniri din întreaga existență multimilenară a poporului român.

În această perioadă, România a parcurs mai multe etape istorice, de la orînduirea burgheză la societatea socialistă, și ulterior a pornit pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a pregătirii condițiilor trecerii la construirea comunismului.

De la un stat slab dezvoltat și aservit capitalului străin, ea a devenit o țară socialistă industrial-agrară, cu perspectiva de a intra în cursul anului 1990 în rîndul celor mediu dezvoltate.

Au fost desființate definitiv exploatarea omului de către om și orice formă de asuprire socială și națională, s-au lichidat pentru totdeauna relațiile de producție capitaliste și clasele sociale antagoniste, a fost construită societatea socialistă, cea mai dreaptă și umană orînduire socială, care a constituit visul de aur al celor mai luminate minți ale omenirii, al militanților socialiști și comuniști, al mișcării revoluționare din România.

În urma aplicării creatoare a principiilor socialismului științific de către Partidul Comunist Român la condițiile concrete ale țării noastre și a luării în considerare a particularităților naționale și, îndeosebi, datorită muncii eroice, plină de entuziasm patriotic și elan revoluționar al oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, a avut loc dezvoltarea puternică a forțelor de producție, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, și repartizarea lor rațională pe întreg cuprinsul țării, fapt care a schimbat din temelii înfățișarea patriei, viața materială și spirituală a oamenilor muncii. Totodată, a avut loc înflorirea științei, artei, culturii și învățămîntului, trecîndu-se la generalizarea învățămîntului liceal.

Un eveniment de seamă care a impulsionat procesul de transformări revoluționare în țara noastră, declanșat de actul istoric de la 23 August 1944, și care a dat curs liber gîndirii creatoare a Partidului Comunist Român, valențelor constructive ale poporului și a făcut din principiul respectării independenței naționale, al dezvoltării libere și independente o forță motrice a evoluției lumii contemporane, l-a reprezentat Congresul al IX-lea al partidului din iulie 1965. El a deschis, în cadrul procesului revoluționar unic, o nouă epocă în dezvoltarea patriei, denumită pe drept cuvînt și cu mîndrie patriotică, de întregul nostru popor, „Epoca NICOLAE CEAUȘESCU“.

Prin realegerea în fruntea partidului, ca secretar general a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, conducătorul partidului nostru se va afirma în continuare ca o proeminentă personalitate a lumii contemporane, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale și ca un adevărat erou național, imprimînd un spirit nou, creator și dinamic întregii vieți economico-sociale, ce a determinat profunde mutații calitative în dezvoltarea

economiei naționale, a științei și culturii, în organizarea și conducerea științifică a întregii societăți.

În cei 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obținut realizări remarcabile în dezvoltarea social-economică a țării și în ridicarea necontenită a nivelului de viață al celor ce muncesc. Spre exemplu, producția industrială a sporit de peste 135 de ori față de 1945, din care de 120 de ori după Congresul al IX-lea al partidului, producția agricolă de peste 10 ori, iar venitul național de peste 40 de ori, din care de 33 ori față de 1965.

Referindu-se la aceste mari realizări istorice, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia că poporul român, sub conducerea gloriosului partid comunist, „a ajuns la un asemenea nivel de dezvoltare economică și socială, de civilizație generală, cum nu s-a realizat într-o perioadă de sute de ani în întreaga perioadă de dezvoltare capitalistă“.

O mare realizare istorică a poporului român a constituit-o lichidarea, în primăvara anului 1989, a datoriei externe, acțiune care a contribuit la consolidarea independenței economice și politice a României, la anihilarea oricăror forme de amestec în treburile interne ale țării din partea unor organisme financiare internaționale și a țărilor imperialiste. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, dobinzile mari de peste 7 miliarde dolari, la cele 11 miliarde de dolari împrumutați, au fost o formă de jefuire a muncii și avuției poporului român. De altfel, cotropitori străini și monopoluri imperialiste au jefuit peste 100 miliarde de dolari din munca și bogăția poporului nostru, fapt ce și-a pus amprenta asupra dezvoltării sociale și economice ulterioare a României.

Din inițiativa tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în anii făuririi orînduirii socialiste a fost realizat sistemul democrației muncitorești-revoluționare, în cadrul căruia oamenii muncii, în calitate de proprietari, producători și beneficiari, li se asigură o participare largă la conducerea treburilor societății și a activității economice. Un loc central în cadrul sistemului îl ocupă statul socialist, care și-a perfecționat continuu activitatea.

De asemenea, desfășurînd o politică externă activă pentru apărarea păcii și asigurarea destinderii și securității în lume, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate popoarele lumii, pentru realizarea dezarmării generale și a unei lumi mai bune și mai drepte, România și-a cîștigat un binemeritat prestigiu internațional, iar președintele NICOLAE CEAUȘESCU, prin prodigioasa sa activitate, s-a impus în conștiința lumii contemporane ca un „Erou al păcii și independenței popoarelor“.

Pe acest fundal istoric o contribuție importantă la apărarea cuceririlor revoluționare, a proprietății socialiste și a independenței și suveranității naționale a țării, au adus-o și organele de securitate, care s-au bucurat de sprijinul și îndrumarea permanente ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem.

În prezent, supuse dezbaterii întregului partid, Programul-Directivă și Tezele pentru Congresul al XIV-lea, care reprezintă gîndirea și voința întregului popor român de a înfăptui neabătut Programul partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul patriei, jalonează reperele unor noi etape în devenirea României socialiste.

În acest cadru un rol important în dezvoltarea țării și a poporului nostru în viitor îl va avea Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român. Dînd glas sentimentelor de înaltă stimă și prețuire ale întregului partid față de genialul conducător al poporului român, Plenara C.C. al P.C.R. din 27—28 iunie 1989 a adoptat Hotărîrea cu privire la propunerea ca la Congresul al XIV-lea în suprema funcție de secretar general al partidului să fie reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, hotărîre istorică și garanție fermă a succesului deplin în construirea socialismului și comunismului, la care efectivele Departamentului Securității Statului aderă cu toată ființa, acționînd și în continuare, cu înalt devotament și abnegație revoluționară, pentru apărarea scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

★ ★

ORGANIZAREA ȘI EXECUTAREA IREPROȘABILĂ A MISIUNILOR DE SECURITATE ȘI GARDĂ, SARCINĂ DE IMPORTANȚĂ EXCEPȚIONALĂ PENTRU ÎNTREGUL APARAT DE SECURITATE. CERINȚE, PRIORITĂȚI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE PENTRU PERFEȚIONAREA MĂSURILOR SPECIFICE CARE SE ÎNTREPRIND ÎN CADRUL ACESTOR MISIUNI

Marile evenimente care marchează acest an — a 45-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român — consacră triumful României socialiste pe deplin independente și suverane și reliefează personalitatea de excepție a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem, erou între eroii neamului, înflăcărat patriot, revoluționar, de a cărui activitate sînt incontestabil legate toate marile realizări obținute de poporul român în această perioadă denumită cu legitimă mîndrie „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”.

Dînd expresie celor mai alese sentimente de înaltă stimă și prețuire, de nețărmurită dragoste și profundă recunoștință, comuniștii, toți oamenii muncii, în deplin consens cu voința întregului popor, și-au manifestat într-un singur gînd voința nestrămutată ca tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU să fie reales, la Congresul al XIV-lea, în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român, garanție sigură a realizării măreței opere de construire a socialismului și comunismului în țara noastră.

★

Situația internațională actuală confirmă profunzimea și justetea aprecierilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la faptul că, în diferite state din lume, are loc o reactivare a forțelor reacționare, neofasciste, se intensifică manifestările naționaliste și șovine, devin tot mai brutale acțiunile, inclusiv cele teroriste, prin care se urmăresc destabilizarea politică, economică, socială din anumite țări și zone, încălcarea

suveranității naționale și amestecul în treburile interne ale statelor și popoarelor.

Pe acest fond, cu toate că România nu se confruntă pe plan intern cu acțiuni violente teroriste îndreptate împotriva înaltelor personalități, expresie firească a dragostei cu care poporul își înconjoară conducătorii cînd aceștia se identifică cu aspirațiile sale, situația operativă pe profil de securitate și gardă se poate caracteriza ca deosebit de complexă, trăsătură determinată de : recrudescența fenomenului terorist internațional ; acțiunile provocatoare anticomuniste și antiromânești desfășurate de unele cercuri reacționare din exterior ; pericolul potențial pe care-l prezintă unele elemente trădătoare rămase în străinătate ; posibilitatea influențării unor cetățeni români, instabili politic, moral și psihic, de a comite acțiuni ostile.

În acest context, organizarea și executarea ireproșabilă a sarcinilor de securitate și gardă reprezintă misiunea fundamentală de importanță excepțională și de maximă răspundere — expresia celei mai înalte competențe politice și profesionale a întregului aparat de securitate — în scopul realizării integrale a prevenirii oricăror fapte sau acte de natură a aduce atingere, în orice mod, vieții, integrității, sănătății înaltelor personalități apărate ori să impieteze asupra bunei desfășurări a activităților la care acestea participă.

Organizarea și executarea în condiții ireproșabile a acestei misiuni de mare onoare — care în conformitate cu ordinele în vigoare are un caracter prioritar și permanent — impun realizarea unui complex de măsuri informativ-operative de securitate și gardă propriu-zise, tehnice de securitate, antiteroriste și de intervenție, pe baza unei concepții unitare, într-un sistem de apărare a înaltelor personalități, sub directa coordonare a Biroului Executiv al Consiliului de conducere al Departamentului Securității Statului.

Cunoașterea și stăpînirea temeinică a situației informativ-operative pe profil — sarcină prioritară a întregului aparat de securitate

Realizarea integrală a conceptului preventiv, cerință esențială în asigurarea deplinei securități a înaltelor personalități, impune cu necesitate cunoașterea și stăpînirea temeinică a situației informativ-operative pe profil în toate obiectivele, mediile și locurile din competența unităților de securitate. În acest sens, centrul de greutate al întregii activități specifice trebuie plasat în sfera intențiilor, premiselor, împrejurărilor ce pot favoriza apariția unor fapte sau evenimente de natură să afecteze

în orice mod securitatea înaltelor personalități ori să afecteze buna desfășurare a activităților la care acestea participă.

Căutarea informațiilor pe profil presupune mobilizarea responsabilă și deplină pentru realizarea unor activități temeinic organizate, pe bază de plan, care trebuie să se concretizeze în imprimarea unui spirit ofensiv și maximă operativitate, în scopul cunoașterii, prevenirii și neutralizării oricărei acțiuni ostile vizând înaltele personalități.*)

În procesul de obținere a informațiilor care prezintă interes pe profil de securitate și gardă un rol important îl au următoarele activități specifice :

1. Căutarea sistematică a datelor și informațiilor, prin folosirea întregii game de metode și mijloace ale muncii de securitate, cu accent sporit pe dirijarea generală și permanentă a surselor cu sarcini foarte bine stabilite în raport cu capacitatea acestora ;

2. Acoperirea informativă, cu surse de calitate, a tuturor locurilor, mediilor specifice și obiectivelor din competență ;

3. Exploatarea cu eficiență și maximă operativitate a oricărei informații care prezintă interes pe profil de securitate și gardă ;

4. Înlăturarea în timp util a oricărei situații care poate genera evenimente, stări de spirit negative și de pericol de natură să afecteze securitatea înaltelor personalități ;

5. Apărarea contrainformativă a tuturor persoanelor selecționate să desfășoare activități cu caracter special (personal muncitor permanent sau temporar din diferite specialități — întreținere, medical, pădurari, cine-tele-foto etc.) ;

*) Aparatul informativ va fi instruit și dirijat pentru obținerea de date și informații referitoare la :

— intenții, amenințări cu acțiuni de atentat sau alte fapte ce ar putea periclita securitatea înaltelor personalități ;

— preocupări de deținere, procurare, confectionare de armament, muniție, substanțe radioactive, toxice în scop de atentat, precum și sustragerea sau pierderea acestora ;

— manifestări dușmănoase grave, indiferent de forma lor de desfășurare, care prin conținutul și virulența lor pot conduce la acțiuni de atentat ;

— predispoziția unor elemente, cu sau fără discernământ, de a comite unele fapte periculoase împotriva înaltelor personalități ;

— intenții de culegere sau posibilități de scurgere a unor date nedestinate publicității privind înaltele personalități sau măsurile de protecție instituite ;

— premise de producere a oricăror fapte, evenimente, stări de spirit negative ori de pericol, în împrejurări în care ar putea periclita securitatea personalităților apărute ;

— intenții de penetrare a dispozitivelor de securitate și gardă, de interpunere în fața coloanei de mașini oficiale.

6. Controlul informativ al procesului de fabricație, prelucrare, ambalare, depozitare și transport al produselor cu destinație specială ;

7. Asigurarea unei conlucrări eficiente între compartimentele unităților în scopul realizării unui flux informațional continuu și operativ și transmiterea imediată la unitățile centrale, prioritar la cea de profil, a tuturor datelor și informațiilor de interes ;

8. Colaborarea permanentă cu organele de miliție, pentru ca acestea să întreprindă măsuri de asigurare a elementelor ce fac obiectul prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. 02155/1983 și realizarea unui schimb util de informații în acest domeniu ;

9. Asigurarea unei strînse legături cu organele de partid, cu factorii de decizie din întreprinderi, instituții și obiective pentru rezolvarea problemelor ce prezintă interes.

Evoluția situației operative pe profil a relevat că unitățile de securitate trebuie să acorde aceeași atenție și altor categorii de persoane decât cele stabilite anterior ca prezentînd interes în problemă.*)

Astfel, sînt pretabile la acțiuni potențial periculoase pentru înaltele personalități următoarele categorii :

— cetățeni români aflați sub influența unor rude sau prieteni stabiliți în străinătate și care sînt dirijați, instigați sistematic pentru a comite acte de dezordine sau chiar acțiuni teroriste împotriva înaltelor personalități ;

— persoane care au deținut unele funcții în aparatul de stat, îndepărtate datorită unor abateri sau vicii, antrenate de cercuri ostile din exterior în acțiuni destabilizatoare sau turbulente ;

— foști cetățeni români fugiți sau rămași în străinătate, posesori de arme și muniții, cu manifestări ostile grave și legături în rîndul rudelor sau cunoscuților din țară ;

— elemente trădătoare, puse în slujba serviciilor de informații străine, dirijate pentru a desfășura acțiuni dușmănoase împotriva României, a conducerii superioare de partid și de stat ;

— cetățeni străini, îndeosebi cei de naționalitate maghiară, care își fac cunoscute pozițiile lor deosebit de ostile, cu amenințări de atentat în situații favorizante.

Informațiile privind intențiile unor persoane care — în scopul rezolvării unor probleme personale — recurg la modalități ce pot perturba buna desfășurare a activităților la care participă conducerea superioară de partid și de stat trebuie să rămînă permanent în atenție și să se ac-

*) A se vedea în acest sens „Securitatea” nr. 4/1987, pag. 7—13.

ționeze — prin măsuri de cunoaștere, influențare și temperare — pentru a se preveni asemenea acte, iar dacă este nevoie, să se intervină prompt pentru contracararea unor astfel de încercări.

În scopul menționat, un accent deosebit se va pune atât pe controlul informativ și fizic al persoanelor în cauză, îndeosebi premergător și pe timpul desfășurării unor acțiuni de importanță excepțională pe raza de competență, cât și pe prevenirea deplasării lor în zonele în care se află înalte personalități.

În situațiile în care elementele din atenție se sustrag de sub control și se îndreaptă spre aceste zone, pe lângă raportarea operativă, unitatea competentă are obligația de a întreprinde toate măsurile pentru a le identifica și a le bloca orice posibilitate de a ajunge în locurile unde se desfășoară activități cu participarea înaltelor personalități.

Aceeași atenție este necesar să se acorde și bolnavilor psihic periculoși, dominați de „sindromul prezidențial“, prin suplimentarea măsurilor asigurătorii și semnalării acestora unităților de securitate pe raza cărora sînt eventual spitalizați.

În cazul unor elemente aflate în evidență asupra cărora există suspiciuni de atentat, se vor întreprinde măsuri riguroase de control, în scopul prevenirii oricăror acțiuni periculoase din partea acestora.

Controlul informativ se impune a fi continuat și după întreprinderea unor măsuri de avertizare, chiar dacă persoanele vizate au recunoscut și s-au angajat că vor renunța la intențiile lor.

Perfecționarea continuă a activităților desfășurate de unitățile de securitate, premergător executării misiunilor de importanță excepțională

În vederea desfășurării în condiții ireproșabile a activităților de importanță excepțională la care participă conducerea superioară de partid și de stat, sînt obligatorii organizarea și executarea unui ansamblu de măsuri specifice, menite să asigure garanții depline de securitate și ordine, de prevenire a oricăror fapte ori evenimente negative.

Pentru realizarea acestor imperative, întreaga activitate pe profil desfășurată de unitățile de securitate trebuie să fie caracterizată prin continuitate și coordonare unitară. Un rol important în cadrul măsurilor premergătoare de organizare — confirmat de experiența misiunilor executate — îl dețin *Planul-cadru general*, întocmit pe inspectorat, municipiu, oraș sau zonă, și *planul-cadru pentru fiecare obiectiv sau loc* posibil să fie vizitat. Fiecare dintre acestea trebuie să cuprindă întreaga problematică de securitate și gardă, să fie pe deplin operațional în orice

moment, ceea ce presupune să aibă o structură funcțională și, în deplin acord cu ultimele mutații din situația operativă, sarcinile de executat să fie cuprinse în totalitate, cooperarea să corespundă scopurilor urmărite, iar cadrele desemnate să participe să cunoască perfect misiunile ce le revin.

În procesul de verificare periodică a realității și funcționalității prevederilor cuprinse în planurile cadru, este necesar ca pe linii de muncă să se execute exerciții și aplicații practice, de natură să testeze și să perfecționeze normele cuprinse în acestea.

În perioada premergătoare, o dată cu inițierea primelor măsuri declanșate de executarea unor misiuni de importanță excepțională, pînă la sosirea comandantului desemnat în zonă, unitățile de securitate angajate vor asigura potrivit competențelor următoarele activități :

— completarea planurilor-cadru întocmite pentru astfel de activități cu măsurile care particularizează acțiunea respectivă ;

— luarea legăturii cu organele de partid locale pentru a se cunoaște : locul primirii oficiale, obiectivele pregătite pentru vizită, unde se desfășoară adunarea populară, casa de oaspeți rezervată ;

— intensificarea măsurilor informativ-operative asupra elementelor din baza de lucru, prioritatea deținînd-o cele pe profil de securitate și gardă ;

— numirea, din rîndul cadrelor inspectoratului, a șefilor cu indicația expresă că, la sosirea grupei operative a Direcției de Securitate și Gardă, vor coopera și respecta indicațiile ofițerilor din această unitate pe linia măsurilor specifice ;

— instalarea dispozitivelor premergătoare în obiectivele acțiunii : reședință, unitățile economice ce urmează a fi vizitate, locul de sosire (aterizare), tribuna oficială ;

— convocarea comisiilor de specialiști pe profiluri (rezistența construcțiilor, instalații electrice, termice, alimentare cu apă, canalizare, gaze, sonorizare, radio-tv), în vederea executării verificărilor tehnice ;

— asigurarea efectivelor pentru realizarea dispozitivelor de tărie corespunzătoare în toate obiectivele, solicitînd, dacă se impune, suplimentarea acestora (efectivele de la unitățile M.Ap.N. din județ, cu aprobarea organelor superioare și cu avizul organelor de contrainformații militare) ;

— măsuri asigurătorii ferme și concrete pentru elementele din baza de lucru și bolnavii psihic periculoși ;

— selecționarea și avizarea conducătorilor auto și executarea verificărilor tehnice a autoturismelor de oraș și teren ce vor intra în com-

punerea coloanei oficiale (cînd organizarea acesteia se asigură pe plan local);

— cunoașterea, verificarea și asigurarea cu măsuri informative, inclusiv de însoțire a grupurilor de participanți;

— legătura cu organizatorii pentru amplasarea corectă a publicului (interzicerea prezenței publicului în spatele gărzilor de onoare);

— asigurarea măsurilor de siguranță a circulației pe traseele de deplasare a coloanei oficiale;

— instituirea de filtre și dispozitive sigure de prevenire, inclusiv posturi de observare și supraveghere în adîncime;

— asigurarea cazării și hrănirii efectivelor din alte unități participante la misiune, precum și a mijloacelor de transport pentru deplasarea membrilor comandamentului sau grupei operative instituite.

În situația cînd urmează să se desfășoare o acțiune de amploare, cu participarea unui public numeros, se întreprind următoarele măsuri:

— instalarea dispozitivului de preluare a obiectivului, din momentul cînd se încep primele lucrări de construcție a tribunei oficiale, și supravegherea cu cadre de specialitate a tuturor activităților de pregătire și amenajare, pînă la terminarea acestora;

— controlul genistic al materialelor folosite și al zonei apropiate;

— cunoașterea prin organele locale de specialitate a sistemului de canalizare, alimentare cu apă, energie electrică, gaze și termoficare din zonă;

— stabilirea sistemului de acces la tribuna oficială;

— dotarea corespunzătoare a spațiilor cu destinație specială și asigurarea sistemelor de legătură cu fir și radio și a condițiilor igienico-sanitare ce se impun;

— stabilirea locului de dispunere a forțelor de intervenție;

— fixarea posturilor de observare-lunetiști în locurile care asigură o bună supraveghere a zonei unde se desfășoară activitățile.

Conform planului de gardă și apărare, la reședința rezervată înalților oaspeți se instalează un dispozitiv întărit cu efective, cu 24—48 ore (în funcție de complexitate), atenție deosebită acordîndu-se verificărilor tehnice și controlului tehnic de securitate asupra tuturor materialelor și obiectelor introduse în obiectiv, înainte de începerea acțiunii. Toate măsurile premergătoare luate vor fi verificate, completate și perfecționate o dată cu instalarea comandamentului acțiunii și sosirea grupei operative desemnate din Direcția de Securitate și Gardă. *)

*) A se vedea în acest sens „Securitatea” nr. 1/1986, pag. 7—17.

Necesitatea creșterii răspunderii, a profesionalismului și spiritului de dăruire ale tuturor cadrelor militare participante la misiunile de securitate și gardă

Întreaga activitate desfășurată de fiecare cadru participant la misiunile de securitate și gardă trebuie să se identifice cu respectarea strictă a consemnelor stabilite și ordinelor date, într-un spirit de înaltă responsabilitate, disciplină și dăruire exemplare. Acest proces de conștientizare se realizează în primul rînd printr-o permanentă pregătire politico-profesională și se desăvîrșește cu ocazia instruirii în vederea executării misiunilor. Instruirea, activitate deosebit de importantă, se va executa amănunțit, în așa fel încît fiecare cadru să cunoască consemnele stabilite pentru postul încredințat, măsurile de acțiune și sistemul de cooperare în dispozitivul instituit.

Cu acest prilej se impune relevarea încă o dată a responsabilităților ce revin fiecărui cadru și întărirea convingerii personale asupra necesității de a trăi efectiv și afectiv aceste activități, considerate, fără excepție, întotdeauna, ca misiuni de luptă.

Cadrelor participante la misiuni de importanță excepțională urmează să execute un complex de sarcini pentru a căror rezolvare este necesar să acționeze cu profesionalism, discernămint, tact, dăruire și, dacă se impune, chiar cu sacrificiul suprem.

Sarcinile principale ce revin tuturor cadrelor de securitate sînt:

— asigurarea securității depline, apărarea vieții, sănătății și integrității corporale a conducerii superioare de partid și de stat pe timpul prezenței în zona de responsabilitate;

— prevenirea, neutralizarea și lichidarea eventualelor încercări de acte teroriste, folosind toate formele și mijloacele de luptă;

— prevenirea și neutralizarea unor acte ostile, de dezordine, de tulburare a ordinii publice sau evenimente deosebite, premergător și pe timpul acțiunii.

În dispozitivele de securitate și gardă, cadrele de securitate trebuie să acționeze competent și ofensiv pentru:

a) recunoașterea în detaliu a zonei de responsabilitate, executînd cu acest prilej un control de securitate în scopul:

— sesizării, înlăturării și raportării unor stări de pericol natural (situația precară a carosabilului, pericole de alunecare, prăbușire a unor denivelări de teren, imobile, stâlpi, arbori etc.), a eventualelor defecțiuni ale instalațiilor mecanice sau electrice, a emanațiilor de gaze toxice, a prezenței unor noxe ori surse radioactive etc.;

— identificării punctelor vulnerabile;

— cunoașterii celorlalte forțe participante la misiune și realizării cooperării;

— cunoașterii persoanelor care au dreptul să fie prezente în zona de responsabilitate;

b) descifrarea intențiilor unor persoane de a penetra dispozitivele instituite în scopul înmînării unor scrisori, memorii pe cale neoficială;

c) curmarea unor acțiuni de tulburare a liniștii și ordinii publice, a manifestărilor protestatate sau demonstrative, precum și îndepărtarea din zonă a unor indivizi cu comportament deviant (iresponsabili);

d) descoperirea unor acte preparatorii în vederea săvîrșirii de acțiuni periculoase și neutralizarea prin toate mijloacele a oricărui act de violență care ar viza înaltele personalități;

e) intervenția fermă, chiar cu prețul vieții, pentru prevenirea oricărei acțiuni teroriste îndreptate împotriva înaltelor personalități.

Pe tot timpul misiunii se va executa permanent o supraveghere de securitate a zonei de responsabilitate în scopul sesizării și întreprinderii unor măsuri operative de prevenire a:

— staționării unor persoane străine de zonă sau care nu au legătură cu acțiunea;

— depășirii sau părăsirii de către publicul participant a locurilor de amplasare inițial stabilite de organizatori;

— aruncării din rîndul publicului a unor obiecte, flori etc.;

— apariției unor eventuale înscrisuri cu conținut dușmănos sau necorespunzător pe materialele de pavoazare expuse de public;

— abandonării unor colete, bagaje, obiecte, suspecte după forma și volumul lor;

— staționării unor vehicule fără acest drept în apropierea zonei misiunii.

Prin executarea ireproșabilă a acestor măsuri se realizează dispozitive de securitate și gardă impenetrabile și, totodată, capabile să prevină, neutralizeze sau lichideze orice intenție, faptă sau eveniment de natură să afecteze, în orice mod, viața, integritatea corporală, demnitatea și onoarea înaltelor personalități, ori să prejudicieze buna desfășurare a activităților la care acestea participă.

Comanda unităților, organele și organizațiile de partid trebuie să militeze cu perseverență pentru ca toate cadrele să acționeze ofensiv și operativ pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor specifice ce le revin, aducîndu-și astfel contribuția la executarea ireproșabilă a misiunii fundamentale încredințată Departamentului Securității Statului, aceea de a fi scutul viu, de netrecut, al celui mai iubit fiu al poporului — tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

General-maior Neagoe Marin

O sarcină permanentă:

CREȘTEREA CONTRIBUȚIEI ORGANELOR DE SECURITATE ÎN SPRIJINIREA CONDUCĂTORILOR UNITĂȚILOR SOCIALISTE PENTRU PREVENIREA SCURGERII DE DATE ȘI INFORMAȚII CU CARACTER SECRET DE STAT SAU NEDESTINATE PUBLICITĂȚII

Conform tezelor și orientărilor de inestimabilă valoare teoretică și practică ale secretarului general al Partidului Comunist Român, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în baza Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului, U.M. 0500, împreună cu celelalte unități de securitate cu competențe în domeniu, a acționat, pe un fond lărgit și cu mai multă fermitate, pentru asigurarea aplicării riguroase în unitățile socialiste a prevederilor Decretului nr. 408/1985 și a celorlalte acte normative*) care reglementează activitatea pe linia apărării secretului de stat, a prevenirii scurgerii de informații secrete sau nedestinate publicității prin mijloace de informare în masă (presă, radio, televiziune, simpozioane, expoziții etc.).

Ca urmare a măsurilor complexe și diversificate luate de unitățile de securitate, în colaborare cu celelalte organe de stat, s-au desfășurat acțiuni ferme de închidere a canalelor de scurgere a informațiilor cu caracter secret de stat și de serviciu, stabilindu-se, totodată, direcții principale de acțiune pentru perioada imediat următoare.

Potrivit obligației organelor Departamentului Securității Statului — prevăzută în art. 9 din Decretul nr. 408/1985 — în problemă există un sistem riguros de sarcini strict specifice îmbinate armonios cu activități de sprijinire a conducătorilor unităților socialiste.

Dintre măsurile de acest gen întreprinse, în 1988 și primul semestru al anului curent, menționăm:

1. Sprijinirea factorilor de conducere, a organismelor democrației muncitorești-revoluționare pentru realizarea de activități instructiv-

*) Legea nr. 23/1971, H.C.M. nr. 18 și 19/1972, Legea presei nr. 3/1974, Legea nr. 62/1974 privind invențiile și inovațiile în R.S.R., Lista Consiliului Culturii și Educației Socialiste cu date și informații nedestinate publicității /1983, completată și actualizată în 1988.

educative și de popularizare a legislației pe profil cu persoane având atribuții pe linia apărării secretului de stat și protocol, redactori, ziariști, fotoreporterii, alți oameni ai muncii din edituri, redacții, tipografii etc.

De exemplu, acțiuni eficiente s-au efectuat cu cadrele de conducere și controlorii de emisie de la studiourile centrale de televiziune și radio, personalul postului de radio estival „Radio-Vacanța” din Mamaia, oameni de artă și cultură din cadrul Consiliului Culturii și Educației Socialiste, redactorii și fotoreporterii de la Agerpres, cartografii și alți specialiști din sectorul editare hărți (destinate unor beneficiari din economia națională și publicului) al Institutului de Geografie, Fotogrammetrie, Cartografie și Organizarea Teritoriului — București.

2. Controlul informativ-preventiv coroborat cu asistența de specialitate a Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie și a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, la toate saloanele de invenții-inovații și la alte mari manifestări tehnico-științifice, acordându-se o atenție deosebită celor cu participare internațională, în scopul evitării expunerii de produse neprotejate juridic sau executate fără acordul licențiatorului.

Rezultate pozitive s-au obținut, de exemplu, cu prilejul organizării în Capitală a Expoziției „Medicina-'88”, „T.I.B.-'88”, în Brașov a unei sesiuni de comunicări în domeniul creației tehnico-științifice, iar la Arad, Piatra Neamț și Tirgoviște la „saloane ale invențiilor”.

3. Constituirea în toate ministerele și celelalte organe centrale de comisii de verificare și avizare a materialelor referitoare la activitatea acestora care urmează să fie difuzate prin mijloace de informare în masă, concluziile lor fiind utilizate apoi de conducătorii unităților socialiste pentru aprobarea — conform art. 8 din Decretul nr. 408/1985 — a materialelor respective.

4. Efectuarea sistematică de activități de control, sprijin și îndrumare pe profil la toate ministerele, celelalte organe centrale, unele instituții și întreprinderi subordonate acestora, avându-se în atenție, în mod prioritar, acele locuri unde anterior s-au constatat încălcări ori premise de nerespectare a normelor legale pe linia apărării secretului de stat.

De asemenea, prin îmbunătățirea controlului preventiv-informativ s-a asigurat cunoașterea mai temeinică a preocupărilor celor implicați în probleme de tipărire și publicare. Astfel, cu prilejul celei de-a 35-a Ședințe a Comitetului reprezentanților imputerniciți ai țărilor socialiste, membre ale Centrului Internațional de Informare Științifică și Tehnică, s-a acționat complex asupra colectivului de studiu și analiză a materialelor propuse de specialiștii români din diferite domenii ale economiei

naționale pentru a fi prezentate public, reușindu-se prevenirea divulgării de date și informații nedestinate publicității, în mod special a rezultatelor unor cercetări proprii cu caracter de originalitate.

Așa după cum este cunoscut, una din sarcinile de bază în domeniul apărării secretului de stat constă în a sesiza și descoperi posibile căi și modalități de scurgere a informațiilor și de a acționa preventiv pentru a le curma și întrerupe la timp.

În scopul realizării acestui obiectiv major se impun a fi luate și, respectiv, perfecționate în continuare următoarele măsuri:

— Stabilirea, cunoașterea și protecția corespunzătoare a informațiilor și datelor secrete de stat, a locurilor și mediilor unde se concentrează acestea, precum și a persoanelor care au acces și pot furniza sau face publice, prin orice mod, asemenea date.

În acest sens, șefii de protocol din ministere și celelalte organe centrale, toate celelalte cadre cu responsabilități pe profil din Departamentul Securității Statului trebuie să se implice tot mai mult în asemenea activități, asigurându-se astfel cunoașterea din timp a unor fapte și situații prin care date și informații cu caracter secret de stat sau nedestinate publicității pot fi divulgate în diverse împrejurări sau față de persoane neautorizate.

Astfel, la intervenția U.M. 0500, Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice a luat măsuri suplimentare de protecție atât a instalațiilor realizate după licențe străine fără acord, cât și a tehnologiilor și noilor produse neprotejate juridic, prin interzicerea furnizării oricăror date și informații despre acestea presei, radioteleviziunii și altor mijloace de informare în masă, precum și a accesului ziariștilor și fotoreporterilor în locurile unde sînt amplasate. Măsuri similare au fost luate și în alte ministere și organe centrale cu pondere în cercetarea științifică, tehnologică și introducerea a progresului tehnic.

Tot în scopul prevenirii divulgării unor date și imagini nedestinate publicității, s-a acționat cu mai multă exigență în analizarea, verificarea și avizarea fotogramelor aeriene realizate pentru economia națională, precum și a solicitărilor de autorizații speciale pentru filmări din aer. Astfel, pe baza informațiilor primite și exploatate operativ, s-a prevenit efectuarea de filmări fără aprobările legale a unei platforme de foraj marin aflată în locație.

— Cunoașterea tuturor căilor posibile de scurgere a informațiilor, cum sînt: pălăvrăgeala și lăudăroșenia; necunoașterea sau abordarea cu ușurință a unor probleme ce constituie secrete de stat; divulgarea de secrete cu prilejul participării la tratative, reuniuni, simpozioane, schimb de experiență, primiri sau efectuări de vizite etc.; difuzarea prin mij-

loace de informare în masă a unor date și informații nedestinate publicității; transmiterea de date și informații prin mijloace ce nu asigură securitatea lor; nerespectarea normelor legale privind evidența, păstrarea, manipularea, multiplicarea și transportul documentelor secrete de stat; încălcarea normelor legale referitoare la accesul străinilor în unitățile socialiste și la relațiile cu străinii etc.

— Cunoașterea de către oamenii muncii a procedurilor și metodelor folosite de serviciile specializate străine pentru culegerea de date și informații din și despre țara noastră.

Respectarea, în ultimul timp, în mai mare măsură a actelor normative specifice este și o consecință a popularizării legislației sub diferite forme, aceasta realizându-se prioritar cu persoanele ce îndeplinesc atribuții pe linia apărării secretului de stat și protocol, cu specialiști de valoare, cercetători, inventatori, alți deținători de secrete, fotoreporteri, inclusiv cu cele din locurile unde, cu ocazia activităților de control, sprijin și îndrumare, s-au constatat încălcări ale legii.

Tot în scopul întăririi vigilenței și combativității cetățenilor, eficiente s-au dovedit și publicarea în presa centrală sau locală a unor articole cu tematică specifică sau prezentarea unor filme, toate contribuind la o mai bună aplicare și asigurare a legislației pe profil. În acest sens, împreună cu Studioul Cinematografic al Ministerului de Interne s-a realizat și se prezintă, cu ocazia pregătirilor contrainformative pe profil, un film cu tematică pe linia apărării secretului de stat, a prevenirii scurgerii de date și informații nedestinate publicității.

Trebuie însă să arătăm că, deși în ultima perioadă acțiunile de pregătire contrainformativă au fost mai numeroase și mai bine organizate, în unele cazuri acestea nu au fost pregătite și adaptate la specificul categoriilor de specialiști prezenți și nu s-a pus întotdeauna accentul pe categoriile de informații căutate de spionajul străin, pe principalele metode și procedee folosite de acesta.

— Acordarea permanentă de sprijin conducerilor organelor centrale pentru aplicarea și respectarea întocmai a legislației pe profil.

În acest domeniu trebuie să se acționeze pentru perfecționarea lucrării directe, prin șefii de protocol, cu conducerile organelor centrale — în special cu membrii birourilor executive desemnați să coordoneze astfel de activități — ceea ce creează premise ca, atunci când este necesar, să se intervină prompt, cu măsuri și soluții legale, pentru înlăturarea unor neajunsuri. De asemenea, este necesar să fie sprijinite sistematic conducerile ministerelor și ale celorlalte organe centrale în desfășurarea controalelor și analizelor trimestriale ale organismelor de conducere colectivă pe linia apărării secretului de stat, inclusiv a modului

cum se acționează pentru prevenirea scurgerii de date și informații cu asemenea caracter sau nedestinate publicității.

Cu toate măsurile luate, în unitățile subordonate organelor centrale există încă situații când, prin eludarea legislației, se pot scurge informații cu caracter secret de stat sau nedestinate publicității prin mijloacele de informare în masă. De aceea, se impune o preocupare continuă a cadrelor de securitate cu competențe pentru perfecționarea legăturii cu conducătorii unităților socialiste, cu toți cei care au sarcini de tipărire și publicare.

În mod sistematic se impun acțiuni de sprijin, control și îndrumare în toate unitățile cu specific și sarcini de publicare și tipărire din cadrul Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Agerpres, Radio-televiziunea Română și organele locale de presă. Cu aceste prilejuri, în prezența unor cadre de conducere trebuie să se reprelucreze cu redactori, ziariști, fotoreporteri și alte categorii de personal specializat unele articole ale legislației din domeniu, lista cu date și informații nedestinate publicității elaborată de Consiliul Culturii și Educației Socialiste ș.a.

În toate situațiile, deficiențele constatate trebuie aduse operativ la cunoștința organelor de partid, a conducerilor ministerelor și a altor factori cu competențe, împreună cu care să se întreprindă cu promptitudine măsuri ferme de remediere, în funcție de fiecare caz, pe loc sau în termene scurte.

— Verificarea în cadrul formelor organizate a persoanelor care, prin comportarea și atitudinea lor, devin suspecte de culegere și transmitere de informații secrete ori nedestinate publicității. În acest sens, se impune să cunoaștem și să acționăm preventiv în situația celor cu legături sau relații în exterior ori cu intenții de emigrare, care pot constitui canale de scurgere a informațiilor sau surse de racolare a unor specialiști de valoare.

— Recrutarea și amplasarea de rețea cu posibilități și calități de a sesiza eventualele nereguli sau încălcări ale legii, acordându-se prioritar atenție acelor informații care se referă la situații sau fapte care pun în pericol secretele de stat, deplina securitate a documentațiilor obținute pe căi speciale etc.

Prin îmbunătățirea controlului informativ trebuie să se asigure cunoașterea mai bună a preocupărilor celor implicați în probleme de tipărire și publicare, cu accent pe profilul lor politico-moral și de garanție pentru apărarea secretului de stat.

— O altă măsură ce trebuie urmărită permanent și cu atenție o constituie — în cadrul perfecționării controlului informativ în problemă — cunoașterea tuturor situațiilor negative în care date, informații și ima-

gini secrete sau nedestinate publicității pot fi divulgate prin mijloacele de informare în masă, atât în țară, cât și în exterior.

În acest sens, este necesar ca unitățile cu competențe să organizeze, periodic, la diferite puncte vamale, acțiuni de control asupra documentelor ce se transportă în străinătate de către cetățenii români participanți la manifestări tehnico-științifice și târguri internaționale, pentru a stabili dacă se respectă prevederile actelor normative în domeniu și a se preveni scurgerea de informații cu caracter secret de stat din sectoarele de cercetare științifică, inginerie tehnologică, comerț exterior etc.

Cu ocazia activităților de control, sprijin și îndrumare în instituții și întreprinderi de pe raza de competență, conducerile securităților județene trebuie să acorde o atenție mai mare modului cum se execută prevenirea scurgerii de date și informații secrete de stat ori nedestinate publicității prin sistemul mass-media. În acest scop se impune îmbunătățirea modului de organizare și desfășurare a acestor acțiuni, precum și elaborarea unor planuri tematice de pregătire contrainformativă cât mai concrete și complete în problemă.

Cooperarea, intensificarea schimbului de informații pe profil între unitățile și serviciile informativ-operative de securitate cu competențe vor asigura, astfel, atât cunoașterea permanentă a modului cum sînt respectate reglementările în domeniu, cât și depistarea operativă și închiderea rapidă a canalelor de scurgere a informațiilor secrete prin intermediul mijloacelor menționate.

După cum sublinia recent secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în actuala etapă sînt necesare crearea unui climat de înaltă răspundere față de avuția națională, de ordine și disciplină în toate sectoarele de activitate, creșterea spiritului revoluționar, de vigilență și combativitate față de tot ce este vechi și perimat și promovarea constantă a noului.

Apărarea secretului de stat, prevenirea scurgerii de date și informații nedestinate publicității prin mijloacele de informare în masă constituie premise necesare sporirii forței materiale și spirituale a României socialiste, trecerii ei la un stadiu superior de dezvoltare, asigurării independenței și suveranității naționale.

Maior Buneci Gabriel

Asigurarea stării de legalitate în obiectivele economice — condiție esențială de prevenire a unor evenimente de securi- tate

Interviu acordat de tovarășul locotenent-colonel inginer Badea Pavel, locțiitor al șefului Securității municipiului București.

Întrebare : *Infăptuirea neștirbită și apărarea legalității socialiste reprezintă o condiție de seamă a întăririi continue a democrației noastre socialiste. Așa cum a subliniat în repetate rînduri secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, întreaga activitate a organelor de stat trebuie să fie pătrunsă de grija față de om, de spiritul răspunderii pentru respectarea legalității socialiste. Tovarășe locotenent-colonel, vă rugăm să vă referiți la principalele măsuri întreprinse de Securitatea Capitalei în direcția perfecționării activității pe această linie.*

Răspuns : În contextul preocupărilor pentru întîmpinarea marilor evenimente politice ale acestui an, militînd neabătut pentru traducerea în viață a sarcinilor ce revin aparatului de securitate, colectivul de conducere al Securității municipiului București a acționat continuu și pe linia dezvoltării la întregul efectiv al unității a respectului față de lege, dreptate și adevăr, a unei profunde gîndiri economice, a grijii pentru infăptuirea întocmai și asigurarea cu strictețe a legalității socialiste, a capacității fiecărui lucrător de a aplica corect și cu înalt spirit de răspundere hotărîrile de partid și legile țării în domeniul său de competență.

În acest scop, pentru infăptuirea conceptului de prevenire fundamentat de comandantul nostru suprem, în condițiile situației operative de securitate proprii Capitalei — al cărei specific este reliefat cu precădere de existența unor importante valori materiale, științifice, sociale și culturale ce trebuie apărute —, s-au impus o organizare, coordonare deplină și un control permanent din partea tuturor factorilor de conducere pentru asigurarea stării de legalitate în obiective, ceea ce a permis cunoașterea anticipativă a unor tendințe ce puteau conduce la încălcarea unor prevederi ale actelor normative în vigoare. Aceasta ne-a obligat la realizarea unor planuri de muncă realiste, în strînsă concordanță cu

sarcinile rezultate din documentele de partid, ordinele, indicațiile și orientările comandantului nostru suprem, cu problematica pe care o ridică situația operativă din obiectivele, locurile și mediile date în competență.

În baza programelor și planurilor întocmite, aparatul de securitate al Capitalei, conlucrând cu factorii decizionali din centrale și întreprinderi, din alte obiective date în competență, cooperând cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, a avut în vedere creșterea contribuției specifice la realizarea sarcinilor de plan — care, și în municipiul București au crescut an de an —, a sarcinilor de export, creșterea productivității muncii, reducerea costurilor de producție, îmbunătățirea calității produselor și, nu în ultimă instanță, la modul în care este finalizată munca de cercetare pentru înnoirea și modernizarea proceselor tehnologice. Toate aceste probleme au stat în atenția rețelei informative care a fost mai profund angrenată în semnalarea poziției unor persoane, fapte sau fenomene care, necunoscute în timp util, puteau conduce la producerea de pagube, prejudicii ori la alte evenimente cu consecințe nedorite pe plan social sau economic.

Întrebare: *In cuvîntarea secretarului general al partidului la Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii din 12—13 iulie a.c. se sublinia: „Cu cît este mai puternică democrația noastră muncitorească-revoluționară, cu atît trebuie să fim mai fermi față de cei care încalcă legile și ordinea noastră socialistă. Aceasta reprezintă, de altfel, o cerință vitală a democrației muncitorești-revoluționare”. Tovarășe locotenent-colonel, în lumina indicațiilor și orientărilor formulate de comandantul nostru suprem, ordinelor și instrucțiunilor specifice acestui sector de activitate, vă rugăm să prezentați cîteva aspecte legate de aportul mijloacelor și metodelor muncii informative la prevenirea, descoperirea și soluționarea problemelor de interes operativ în profilul la care ne referim.*

Răspuns: Ca urmare a folosirii intensive a mijloacelor muncii informativ-operative, au crescut numărul și valoarea informațiilor de interes operativ. Numai în primele șase luni ale acestui an, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, s-au obținut cu 30% mai multe informații cu conținut de securitate. Aceasta ne-a dat posibilitatea ca, în perioada de referință, să realizăm o creștere a numărului intervențiilor preventive: cu 20% la nivelul centralelor industriale; cu 32% la cel al întreprinderilor; cu 25% la alte unități, inclusiv la organele de partid. Pozitiv este și faptul că înseși structura informațiilor și calitatea conținutului s-au îmbunătățit, semnalîndu-se fapte sau situații ce puteau fi înlăturate și care erau de competența factorilor se-

sizați. De exemplu, neregulile în aprovizionarea tehnico-materială și poziția necorespunzătoare a unor conducători de unități au constituit obiectul informării organelor de partid, care au dispus destituirea celor vinovați. În alte cazuri, la nivelul centralelor industriale și întreprinderilor au fost semnalate aspecte de indisciplină în producție, care puteau conduce la incendii, explozii, avarii sau stări de spirit ce puteau antrena diverși oameni ai muncii în acțiuni turbulente sau de altă natură. Spre exemplu, situații de acest gen au fost prevenite la întreprinderile de cabluri și materiale electroizolante, „23 August”, de cinescoape, precum și în cîteva unități din sectorul industriei ușoare. În toate aceste cazuri — ca și în altele — caracteristic este faptul că noi am urmărit modul în care s-au finalizat intervențiile preventive, avînd totodată în vedere și descoperirea unor eventuale persoane ce ar fi putut profita de situațiile create în scopuri ostile.

O altă direcție în care s-a acționat cu mai multă fermitate este aceea a apărării secretului de stat. De la început se impune să precizăm că în obiectivele Capitalei se concentrează un volum important de date și informații secrete, un număr mare de cercetători și deținători de secrete, există o continuă interacțiune între cercetare, învățămîntul tehnic superior și producție, la care se adaugă numeroasele deplasări în străinătate. Totodată, în organizarea activității pe această linie am ținut seama de existența pe raza Capitalei a unui număr mare de străini, precum și a reprezentanțelor diplomatice, consulare, comerciale sau firme străine.

Problema prioritară care ne-a stat în față în realizarea conceptului de prevenire a fost aceea de a conștientiza personalul muncitor din obiective să cunoască și să respecte legislația în vigoare. În acest sens, activitățile de instruire individuală, de popularizare a legilor și altor acte normative, de sancționare contravențională a celor care au încălcat prevederile acestora, au urmărit, așa cum s-a precizat mai sus, întronarea legalității, formarea unei atitudini individuale — dar și colective — împotriva încălcărilor din domeniu. Ceea ce am dori să remarcăm este faptul că am primit în permanență un sprijin deosebit din partea organelor de partid, care, în afara măsurilor luate de noi, i-au tras la răspundere și pe linie de partid pe cei care au manifestat neglijență în apărarea secretului de stat.

Pentru asigurarea legalității în domeniul de referință, în baza unor planuri tematice s-au organizat controale-sondaj sau de fond, uneori fiind atrase și alte organe cu atribuții (pompieri, miliție), personal cu sarcini de control (I.S.C.I.R., I.G.S., organe bancare), toate aceste activități urmărind lichidarea unor neajunsuri, sancționarea celor vinovați, dar și perfecționarea activității în locurile de muncă controlate.

MODUL CUM SE ACȚIONEAZĂ PENTRU CREȘTEREA NUMERICĂ, ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITATIVĂ ȘI SPORIREA EFICIENȚEI ÎN AMPLASAREA POTENȚIALULUI INFORMATIV DIN LEGĂTURĂ

Convorbire cu tovarășul colonel
Rășină Dumitru, șeful
Securității județului Arad

— *Din analizele efectuate la nivelul Securității județului Arad, inclusiv cu ocazia bilanțului muncii desfășurate în anul 1988, s-a putut desprinde concluzia că, față de perioadele anterioare, ați reușit îndeplinirea pe ansamblu a planului de recrutări stabilit, o anumită îmbunătățire a calității surselor din legătură și amplasarea mai judicioasă a acestora. Ce măsuri au fost întreprinse în vederea sporirii eficienței activității în acest domeniu?*

— Aș dori să precizez, în primul rând, că am tras toate concluziile din criticile pe deplin îndreptățite care au fost formulate de conducerea departamentului, referitoare la unele lipsuri și nerealizări pe care le-a înregistrat unitatea noastră, în ceea ce privește munca de selecționare, creare și educare a rețelei informative. Am avut permanent în atenție ade-

vărul binecunoscut că, în comparație cu celelalte mijloace specifice ale muncii, rețeaua are cea mai mare contribuție la prevenirea comiterii de fapte antisociale din competența organelor de securitate, atât prin capacitatea de penetrare, cât și prin posibilitatea de a acționa operativ pentru înlăturarea unor împrejurări sau stări de pericol, inclusiv de a semnaliza sau împiedica materializarea intențiilor unor elemente de a săvârși acte infracționale.

Ca atare, pe baza prevederilor Instrucțiunilor D/00180/1987, prin care s-a creat un cadru mai adecvat și stimulativ pentru diversificarea rețelei informative și a muncii cu aceasta, într-o primă etapă am procedat la analiza tuturor persoanelor din legătură, stabilind calitatea fiecăreia în funcție de nivelul realizării sarcinilor încredințate, de capacitatea și posibilitățile concrete de informare. În același timp, am stabilit și unele sarcini și responsabilități mai clare șefilor de pe diferite trepte ierarhice, în ceea ce privește conducerea acti-

Dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare, creșterea atribuțiilor organelor colective de conducere în analiza și soluționarea tuturor problemelor din cadrul obiectivelor respective ne-au determinat să acordăm o atenție sporită sprijinirii acestor organe pentru a cunoaște și a aplica, în condiții superioare, normele legale. În context, a crescut contribuția noastră la organizarea de activități preventive diversificate pentru popularizarea legii, cu mențiunea că factorul care a intrat în contact cu elementele ce au comis unele abateri a fost cel obștesc și nu ofițerul de securitate, practică pe care ne străduim să o perfecționăm în continuare.

Întrebare: *În încheierea discuției noastre, vă rugăm, tovarășe locotenent-colonel, să enumerați și eventualele lipsuri constatate în activitatea cadrelor de securitate ale Capitalei pe această linie, precum și măsurile ce le preconizează conducerea Securității municipiului București pentru remedierea rapidă a acestora și îmbunătățirea activităților de securitate necesare asigurării stării de legalitate în obiectivele din competență.*

Răspuns: Deși rezultatele sînt preponderent pozitive pe linia apărării avuției naționale, a secretului de stat, îmbunătățindu-se în general starea de legalitate în obiective — la care și-au adus contribuția și cadrele Securității Capitalei — se impune să menționăm că ne confruntăm încă cu unele neajunsuri, fiind preocupați să găsim cele mai eficiente soluții pentru a le remedia. Principala carență rezidă în aportul încă nesatisfăcător al unor surse, în lipsa de fermitate în soluționarea, analizarea și verificarea operativă a unor informații, acceptarea cu prea multă ușurință a concluziilor subiective ale unor comisii tehnice sau ale unor factori de decizie, care încearcă să plaseze nerealizările sau deficiențele în sfere pretins „obiective”, eludînd răspunderea personală a factorului om. Așa se explică faptul că, din păcate, mai sînt produse destinate exportului ce nu sînt realizate la nivel calitativ corespunzător — și sînt reclamate de parteneri externi —, cazuri în care nu s-a reușit să se des- cifreze dacă e vorba de o activitate intenționat ostilă, precum și situații în care starea de legalitate nu se ridică la nivelul cerințelor actuale.

Toate acestea, precum și alte neajunsuri și deficiențe au pus în fața conducerii unității sarcini complexe de pregătire corespunzătoare a cadrelor, pentru a acționa cu mai multă răspundere în executarea atribuțiilor ce le revin prin legi și ordine de muncă, în scopul situării întregii activități la exigențele rezultate pentru etapa actuală din documentele de partid și legile țării.

Interviu consemnat de
maior Mitran Ioan

vității de culegere a informațiilor în procesul supravegherii, verificării și urmăririi informative.

Desigur că în urma acestor măsuri am fost puși în situația de a trece unii informatori în categoria persoanelor de sprijin și chiar să abandonăm pe alții care erau inactivi sau au dovedit lipsă de loialitate. Drept urmare, o anumită perioadă am înregistrat o tendință de scădere numerică a potențialului informativ din legătură, cu consecințe asupra acoperirii obiectivelor, locurilor și mediilor aflate în răspundere, ceea ce a impus sporirea preocupărilor și a eforturilor pe linia punctării de noi candidați la recrutare, a studierii și cunoașterii temeinice, multilaterale a personalității lor. În acest sens, a trebuit să facem o evaluare mai exactă a situației operative din raza de responsabilitate, pe toate profilurile de muncă, acționând și pe calea îmbunătățirii calității surselor pentru a conferi activității noastre un caracter mai ofensiv, prin creșterea puterii de anticipație și de contracarare oportună a unor acte, fapte și evenimente de natură să aducă atingere securității statului. Este de la sine înțeles că am acordat prioritate obiectivelor și locurilor cu cel mai mare grad de vulnerabilitate.

În domeniul cunoașterii candidaților la recrutare am avut în principal în atenție problemele legate de posibilitățile lor de a obține informații de interes operativ, garanția că vor colabora sincer cu organele de secu-

ritate și atitudinea față de orînduirea social-politică din țara noastră, sentimentele patriotice, orientarea și discernămintul politic, obiectivitatea, disponibilitățile și aptitudinile pentru munca de informații, capacitatea de sesizare și reținere a problemelor de interes operativ, inițiativă și perseverență în acțiune etc.

Nu aș vrea să se tragă concluzia că în toate situațiile am găsit și recrutat persoana ideală, cu toate aceste calități la cote maxime, dar, în general, ne-am orientat bine asupra celor pe care i-am atras.

Aș mai putea menționa și faptul că am avut în atenție, mai pronunțat ca în perioadele anterioare, problemele legate de educarea, instruirea, și verificarea celor din rețea, iar activitatea de analiză a acestora am realizat-o pe bază de grafice, la un interval de 10—12 luni de la anterioara analiză, programînd cu prioritate sursele folosite în acțiuni și cazuri mai deosebite sau probleme mai importante, precum și pe cele luate în verificare specială ca urmare a unor suspiciuni ivite pe parcursul colaborării.

— *Cum s-au materializat aceste preocupări în activitatea practică?*

— Datorită unora din îmbunătățirile aduse muncii cu rețeaua a sporit numărul informațiilor cu conținut operativ obținute și, pe această bază, s-au înregistrat determinarea mai exactă a frontului de lucru și creșteri ale capacității de control informativ în problemele, locurile, mediile și cazurile aflate în răspun-

dere cu efecte benefice pe planul realizării conceptului de prevenire fundamentat de comandantul suprem.

Astfel, pot să menționez că, în cursul anului 1988 și pînă în prezent, față de perioada corespunzătoare anterioară, am înregistrat creșteri între 10 și 15%, în ceea ce privește acțiunile preventive întreprinse care, în principal, sînt prelucrări contra-informative și informări ale organelor de partid și factorilor de conducere sau educaționali. De asemenea, am realizat un număr sporit de avertizări, atenționări, activități de influențare pozitivă sau, după caz, de descurajare sau de documentare a preocupărilor de natură ostilă ale unor străini care au fost declarați, pe această bază, indezirabili.

Tot în această perioadă am finalizat mai multe cazuri, dintre care aș aminti „Mureșul“, în cadrul căruia s-a prevenit comiterea unor acte de diversiune de către mai multe elemente din Arad, „Vulcan“ — rezolvat prin tragerea la răspundere penală a persoanelor implicate, „Apelele“ — finalizat prin destrămarea unor anturaje, „Chimiștii“ și „Lemnarul“ — încheiate prin prevenirea unor acțiuni pe profil antiterorist și altele. Totodată, sprijinul rețelei s-a făcut simțit în depistarea a peste 80 de emisari ai unor centre cultice și sectante, veniți sub acoperire de turiști, parte din ei cu preocupări de culegere de informații sau de incitare la așa-zise acțiuni protestatare. Asupra acestora s-a acționat prin

măsuri de influențare pozitivă sau dezinformare.

Cu toate realizările obținute în domeniul la care m-am referit, sîntem pe deplin conștienți că mai avem și unele neajunsuri, fiind departe de a ne declara mulțumiți de ce am întreprins pînă în prezent.

Așa spre exemplu, la unii ofițeri mai există tendințe de a se îndeplini planul de recrutări numai din punct de vedere numeric, în detrimentul calității, de a efectua verificări superficiale asupra unor surse nou recrutate sau de a supraevalua calitățile și posibilitățile unor candidați.

Sînt și situații cînd munca cu rețeaua informativă denotă lipsă de profesionalism sau superficialitate, iar rezultatele sînt, bineînțeles, sub cerințele impuse de exigențele actuale.

Uneori întîlnirile nu se efectuează ritmic, în condiții care să asigure deplina conspirare a legăturii, iar unii șefi de servicii nu se implică permanent și în măsura necesară în activități de natură să conducă la creșterea calității muncii desfășurate cu rețeaua.

În unele probleme prioritare, informațiile obținute nu răspund încă plenar cerințelor muncii de prevenire. Din acest punct de vedere sîntem nemulțumiți de problematica ridicată pe raza județului nostru de creșterile nepermise înregistrate de fenomenul evazionist, domeniu unde nu am reușit să acționăm întotdeauna eficient, în sens preventiv. Această și ca urmare a faptului că ne-am

sesizat cu o oarecare întârziere de influențele negative și de urmările acțiunilor de propagandă antiromânească, tot mai virulente, desfășurate din exterior, inclusiv din Ungaria.

Toate acestea, precum și altele pe care le-am constatat în ultimul timp, sau asupra cărora conducerea Depar-

tamentului Securității Statului ne-a atras permanent atenția, le avem în preocupare în vederea eliminării lor, convinși fiind că numai astfel vom determina creșterea sensibilă a eficienței întregii activități desfășurate de cadrele Securității județului Arad.

Convorbire consemnată de
maior Băltărețu Nicolae

Unele particularități ale evenimentelor produse în subteran. Sarcini specifice ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice în cazul cercetării evenimentelor din domeniu

— consultație —

Evenimentele produse în subteran — ne referim la domeniul mineritului — sînt marcate distinct de fenomenele specifice deosebite ale acestui sector, respectiv : degajări de gaze (asfixiante, toxice, explozive); oxidări (lente, violente și explozive); formarea pulberilor (toxice și explozive); deplasările de roci sub influența presiunii (litostatice, tectonice și de exploatare) ș.a. Ca urmare, indiferent de natura cauzelor — naturale, sabotaj, diversiune, neglijență —, evenimentele pe profil (catastrofe, accidente colective de muncă, gazări sau intoxicații în masă, inundații, surpări sau focuri de mină, distrugerii grave de utilaje, instalații construcții ș.a.) vor avea la bază următoarele forme — tip de manifestare : explozii (explozii de gaz metan, explozii de praf de cărbune, deflagrări de materiale explozive); incendii (focurile endogene); erupții de gaze și material mărunt; surpări și avarii la instalații electromecanice.

Toate aceste particularități, la rîndul lor, determină un grad sporit de dificultate și pentru activitatea de cercetare la fața locului, întrucît :

a) în cîmpul minier există o presiune naturală, ce acționează permanent, ca efect al gravitației, asupra elementelor de armare, fapt care, în împrejurări specifice, poate provoca surpări ;

b) în anumite condiții de concentrație și temperatură au loc emanații de gaze explozive și toxice ;

c) sistemul de aerisire a locurilor de muncă natural și mecanic este complex și vulnerabil ;

d) au loc acumulări periculoase de ape de mină, praf de cărbune, iar la unele sectoare de galerii și suitori etc., oxigenul este absent ;

e) în minele de minereuri radioactive există radiații nucleare și gaze radioactive ;

f) nu este posibilă cercetarea locului producerii evenimentului la lumină naturală și nici reluarea cercetării — în cazul unor omisiuni etc. — din cauza intervenției factorilor geo-minieri (surpări, inundații, emanații de gaze) ;

g) posibilitățile de deplasare în subteran a echipei de cercetare în scopul delimitării cîmpului infracțional sînt reduse (locuri periculoase, inaccesibile, inundate etc.).

Totuși, cercetarea cazuisticii pe fiecare categorie de evenimente a pus în evidență principalele cauze generatoare ale acestora, respectiv :

1. În cazul exploziilor, cauzele sînt variate, iar statisticile internaționale enumeră următoarele surse de inițiere : lucrările de pușcare : focurile de mină ; rechizitele pentru fumat ; lămpile de siguranță cu benzină ; instalațiile electrice ; transportul cu fir de contact ; operațiile de sudură, tăiere sau lipire în subteran.

Un exemplu edificator : în martie 1984, la Întreprinderea minieră Vulcan, județul Hunedoara, ca urmare a efectuării pușcării într-un abataj, în condițiile prezenței gazului metan în proporție de peste 5%, a avut loc o explozie soldată cu decesul a 17 persoane și întreruperea procesului de producție pe o perioadă de două luni.

A doua zi, explozia s-a repetat, cauza constituind-o gazul metan și menținerea unui material lemnos aprins, fapt ce a provocat moartea a șapte persoane care participau la cercetarea cazului.

2. Incendiile se datorează : scurtcircuitelor electrice din rețeaua de transport și distribuție a energiei electrice, atît la partea de înaltă, cit și la cea de joasă tensiune, precum și scurtcircuitelor produse în instalații și utilaje electromecanice ; supraîncălzirii și aprinderii materialelor componente ale utilajelor, pieselor și instalațiilor la care se execută lucrări de sudură, vulcanizare, lipire și turnări de mase izolante cu încălcarea normelor de lucru ; folosirii neglijente a rechizitelor de fumat a căror introducere în subteran este interzisă prin N.P.M. ; autoaprinderii cîrpelor de șters imbibate în ulei, unsoare și alte substanțe inflamabile și care au fost păstrate în condiții necorespunzătoare ; supraîncălzirii și aprinderii prin frecare a benzilor de cauciuc transportoare de minereu sau cărbune ;

folosirii aparatelor electrice de încălzit improvizate și aprinderii materialelor-combustibili din apropierea acestora; folosirii de sobe improvizate ori lăsării lor fără supraveghere.

Din aceeași categorie de evenimente fac parte și focurile endogene. Ele sînt considerate suspecte, deoarece prin scoaterea din exploatare a unor zăcăminte și straturi cu tendințe de autoaprindere se produc perturbații în asigurarea cu materiile prime necesare economiei naționale. Cauzele autoaprinderii constau în chimismul intern specific zăcămintelor respective, în condițiile favorizatoare ale aplicării unor metode de extracție neadecvate.

3. În situația erupțiilor de gaze și material mărunt cauzele le constituie factorii naturali (de natură geologică) și factorii provocați.

Factorii naturali constau în: tectonica generală și locală a zăcămintului; profunzimea la care se execută lucrările miniere; unghiul de înclinare și presiunea straturilor de cărbune; umiditatea naturală a cărbunelui din strat; caracteristicile fizico-mecanice ale straturilor de cărbune și ale rocilor înconjurătoare; structura cărbunelui din strat; natura și cantitatea de gaz conținut în zăcămint.

Factorii provocați sînt o consecință a condițiilor și metodelor de lucru, preconizate în procesul de exploatare și constau în: concentrări de tensiuni asupra lucrărilor miniere; modul de deplasare a cărbunelui din zăcămint; modul de dirijare a presiunii acoperișului; viteza de avansare a lucrărilor de deschidere-pregătire și a fronturilor de abataj.

4. În cazul unor surpări cauzele le-au constituit: abaterile de la monografiile de armare și tehnologiile de lucru; metodele de exploatare neadaptate la specificul tectonicii zăcămintului și care nu țin seama de comportamentul rocilor mineralizate, al acoperișului și culcușului acestora; reexploatarea abatajelor vechi la care s-a folosit metoda cu ramblere uscată ori hidraulică a golului excavat, fără a avea la bază documentația veche și fără luarea măsurilor speciale față de condițiile date ș.a. Un exemplu: într-un abataj din cadrul Minei Fagu Cetății s-a produs o surpare la intersecția unei camere direcționale cu o cameră transversală, care a dislocat cca 100 tone minereu din tavan, accidentînd 3 muncitori, din care doi mortal.

Cercetarea a stabilit că, deși susținerea abatajului era executată în conformitate cu monografia de armare, proiectul metodei de exploatare nu a ținut seama de condițiile geologice specifice zonei respective, prăvălind deschideri mari (peste 4 m) care nu puteau prelua presiunile exercitate de masiv.

5. La avariile instalațiilor electromecanice, dacă avaria este urmarea unui incendiu, explozii sau altui eveniment, cercetarea întreprinsă tre-

buie să se axeze pe stabilirea cauzelor acestora, conform celor tratate anterior. Trebuie precizat că avariile produse la instalațiile electromecanice devin suspecte de sabotaj sau acte de diversiune prin repetarea lor, întinderea pagubelor materiale sau a consecințelor asupra procesului de producție ori a vieții personalului muncitor.

Sarcini specifice ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice

1. Participarea nemijlocită la cercetarea la fața locului

În cazul evenimentelor produse în subteran, cercetarea la fața locului implică măsuri deosebite, în primul rînd pentru asigurarea protecției vieții și integrității corporale a membrilor echipei de cercetare. Normele de protecție a muncii pentru activitatea minieră, ediția 1981, articolul 13 stipulează că „accesul persoanelor străine în subteran este permis numai cu aprobarea conducerii unității, după efectuarea unui instructaj de protecție a muncii și se face pe propria lor răspundere”.

Ținînd seama de aceste prevederi legale și de situațiile periculoase apărute ca urmare a evenimentului produs, nu este oportună intrarea imediată în mină a tuturor membrilor echipei de cercetare; aceasta va fi posibilă numai după înlăturarea urmărilor periculoase și numai însoțiți de reprezentanți ai întreprinderii respective. Ofițerul care răspunde de mină se va îngriji ca întreaga echipă de cercetare să fie dotată cu hainele de protecție adecvate, mijloace de iluminat și masca de autosalvare.

Măsurile de înlăturare a stărilor de pericol generate de eveniment se decid de către conducerea tehnică a minei conform planului operativ de prevenire și lichidare a avariilor și se execută de echipele de salvare specializate sau de alți muncitori cu experiență.

Aceste măsuri se consemnează în scris în registre speciale. În nici o situație ofițerul de securitate nu va dispune asemenea măsuri, chiar dacă acesta are pregătirea de specialitate necesară, deoarece funcția sa nu-i conferă legal competențe în sensul precizat.

În condițiile menționate s-ar putea obiecta că cercetarea la fața locului este tardivă și nu-și mai poate îndeplini sarcinile specifice în mod corespunzător.

Pentru înlăturarea acestui inconvenient, conducerea Departamentului Securității Statului a hotărît ca ofițerii care au în răspundere contrainformativă obiective miniere cu activitate în subteran să urmeze cursurile de salvare minieră organizate în cadrul Institutului de Cercetări și Inginerie Tehnologică pentru Securitatea Minieră Petroșani și să obțină certificatul de „salvator miner”.

Dobîndirea cunoștințelor și deprinderilor practice din partea ofițerilor respectivi permite accesul în subteran și participarea la acțiunile de

salvare a victimelor alături de echipele speciale ale stațiilor de salvare respective. Acest lucru oferă posibilitatea efectuării cercetării la fața locului concomitent cu desfășurarea operațiunilor de înlăturare a urmărilor evenimentului, indiferent de condițiile în care se desfășoară (fum, gaze toxice etc.), precum și a luării măsurilor de conservare a urmelor.

Participarea lor în această etapă a cercetării are o importanță majoră, deoarece există riscul producerii unor schimbări rapide în fizionomia locului faptei, de natură să distrugă urmele săvârșirii infracțiunii și chiar riscul închiderii totale prin surparea ori inundarea sectorului de mină afectat.

Fiind singurul reprezentant al organelor de stat cu sarcini procesuale-penale, ofițerul de securitate trebuie să dovedească maximum de atenție, profesionalism și o cunoaștere temeinică a specificului locurilor de muncă din subteran, pentru a fi în măsură să încheie actele procedurale prevăzute de lege.

Analizând prin prisma considerentelor expuse mai sus părerile exprimate în literatura de specialitate cu privire la oportunitatea participării ofițerului de contrainformații în sectoarele economice la cercetarea locului faptei, ne raliem opiniei care susține participarea lui în mod obligatoriu pe tot parcursul desfășurării acestei activități.

Până la crearea condițiilor optime pentru intrarea echipei sau ofițerului în subteran, ofițerul de profil indică șefului echipei sau ofițerului de cercetare penală documentele ce trebuie consultate la suprafață, existente la compartimentele funcționale, dispune aducerea lor și cheamă pentru audiere persoanele care pot da relații cu privire la unele aspecte privind evenimentul. În cazul în care se impune, aceste înscrisuri, în care sînt cuprinse dispoziții de lucru sau alte date privitoare la eveniment, se ridică pentru a se preveni pierderea ori distrugerea lor.

După crearea condițiilor normale de lucru pentru echipa de cercetare, aceasta se deplasează la fața locului, continuînd cercetarea începută cu ofițerul de securitate (salvator miner). În cadrul echipei, ofițerul va participa nemijlocit alături de ceilalți membri, contribuind la descoperirea și fixarea urmelor, precizarea poziției și stării unora din acestea, constatate în timpul operațiunilor de salvare, mai înainte de luarea măsurilor de ridicare și conservare, în scopul consemnării lor corecte și exacte în procesul-verbal de cercetare la fața locului.

În mod obligatoriu ofițerul de contrainformații în sectoarele economice va menține o strînsă legătură cu specialiștii pe linie de protecție a muncii care participă la cercetare conform Legii nr. 5/1965 și care, de regulă, sînt și ei autorizați ca salvatori mineri.

2. O altă sarcină importantă a ofițerului pe profil constă în identificarea persoanelor suspecte cărora le aparțin urmele găsite la fața locului.

Cunoașterea personalului muncitor de către ofițerul care răspunde de obiectiv, prin prisma muncii de securitate, oferă acestuia posibilitatea elaborării ipotezelor cu privire la autor și formarea cercului de suspecți.

Practica dovedește că, de regulă, în cazul evenimentelor produse în subteran, persoana care poartă răspunderea pentru producerea acestora se află în rîndul membrilor echipei, brigăzii care lucra în zonă sau care avea atribuții de supraveghere și control a proceselor tehnologice din sectorul de mină respectiv. Alteori, persoana responsabilă este chiar victima evenimentului, cea care a încălcat o normă specifică de lucru, stabilită a fi drept cauza producerii acestuia.

Identificarea autorului este facilitată de stabilirea cauzei evenimentului.

În realizarea acestei sarcini, ofițerul de contrainformații în sectoarele economice folosește întreaga gamă de mijloace și metode specifice :

a) Astfel, este recomandabil ca, încă de la începutul operațiunilor de salvare a victimelor, să se folosească înregistrarea în secret a declarațiilor acestora, a maiștrilor, specialiștilor cu protecția muncii și a factorilor de răspundere din cadrul obiectivului. Datele vor fi valorificate de ofițerul de cercetare penală în procesul ascultării persoanelor respective.

b) Contactarea rețelei informative, în primul rînd a celei amplasate în sectorul și schimbul în care s-a produs evenimentul. Particularitățile minelor oferă posibilități ofițerului să contacteze persoane din rețeaua proprie chiar în timpul deplasării la fața locului, precum și pe tot parcursul efectuării cercetării, în cazul cînd sursa respectivă are atribuții de serviciu în zona afectată, așa cum sînt specialiștii din compartimentul de protecție a muncii, geologii, topografii, salvatorii mineri. În cadrul acestor întîlniri operative se va insista ca sursele să indice :

- situația preexistentă evenimentului ;
- schimbările produse în situația locului faptei pînă la sosirea echipei de cercetare, fie ca urmare a cauzelor naturale, de ordin geomier, fie ca urmare a dispozițiilor date de unii factori de conducere sau a acțiunii unor persoane care lucrau în zona afectată pentru ascunderea cauzelor reale ale evenimentului ;
- măsurile de siguranță luate pentru prevenirea extinderii efectelor evenimentului asupra altor sectoare din mină ;
- eventualele consemnări retroactive făcute în cărțile de raport, documentele geo-topo, documentele de exploatare a instalațiilor și uti-

lajelor în care sînt înregistrați parametrii de funcționare, persoanele care le-au efectuat;

— dacă au fost distruse unele documente și de cine, locul unde au fost ascunse, unele urme materiale ale evenimentului.

c) Folosirea mijloacelor speciale T.O. în spațiile în care își desfășoară activitatea organul de constatare al inspecției de stat pentru protecția muncii, comisiile tehnice formate din specialiști din afara obiectivului, în vederea stabilirii corectitudinii acestora și intervenției operative și ferme în cazul eventualelor tentative de ascundere a cauzelor reale și a vinovaților prin formularea unor concluzii pur tehnice, indiferent de scopul urmărit de aceștia.

d) Introducerea de surse în cadrul comisiilor de specialiști și instruirea lor temeinică, în sensul formulării unor concluzii clare și exacte asupra cauzelor, împrejurărilor și persoanelor vinovate de producerea evenimentului. Se are în vedere că întîlnirile cu aceste surse se realizează ori de cîte ori este nevoie și în mod operativ pentru a se preveni elaborarea documentului final cu concluzii eronate sau ambigue, de natură a îngreuna tragerea la răspundere penală a vinovaților.

De asemenea, se va ține seama de tendința frecvent întîlnită în rîndul specialiștilor din minerit de a formula drept cauze ale unor surpări, inundații și incendii, cauze tehnice, geo-miniere legate de particularitățile zăcămintului respectiv, eludînd normele specifice de lucru adecvate fiecărui tip de zăcămint.

e) În același scop, ofițerul de profil poate pune în control secret corespondența persoanelor din cercul de suspecți și poate cere compartimentului de specialitate filtre totale asupra trimiterilor poștale din zona (localitatea) unde a avut loc evenimentul, solicitînd toate datele care fac referire la acesta. Măsura vizează și stabilirea reacției, a ecoului evenimentului în rîndul personalului muncitor și eventualele intenții de producere a unor acțiuni turbulente.

3. În cazul în care în procesul cercetării la fața locului s-au stabilit probe și indicii din care rezultă că evenimentul este urmarea unei acțiuni dușmănoase și autorul nu a fost identificat, ofițerul de contrainformații în sectoarele economice va deschide dosar de urmărire informativă, în cadrul căruia se formulează ipotezele privind cauzele și autorul, se stabilesc obiectivele acțiunii informative și măsurile pentru realizarea acestora.

Maior Constantinescu Mihai
Căpitan Ilieana Constantin

MARAMUREȘUL — ZONĂ ETNOFOLCLORICĂ ÎN ATENȚIA SERVICIILOR DE SPIONAJ ȘI A PROPAGANDEI DIVERSIONISTE

Maramureșul este o străveche vatră românească, caracterizată prin varietatea reliefului, abundența vegetației, complexitatea tradițiilor și bogăția folclorului, a cărei întindere începe de la șesurile rodnice, livezile și dumbrăvile de stejari din Cîmpia Someșului și Lăpușului, continuă apoi cu colinele unduioase și costișele din zona Lăpuș — Copalnic și se pierde în desimea codrilor situați pe lanțul munților Gutii, Țibleș, Rodna, ce mărginesc frumoasele depresiuni ale Vișeuului, Izei, Marei și Tisei.

Frumusețea portului, arhitectura construcțiilor rurale, vestitele porți de lemn, datinile și obiceiurile oamenilor acestor locuri atrag an de an tot mai mulți turiști, artiști amatori, ziariști sau specialiști străini, din rîndul cărora o pondere însemnată o au etnografii, folcloriștii, coregrafii, precum și alți experți în domeniul artei și culturii populare, care participă la diferite manifestări, își pregătesc teze de doctorat ori întocmesc studii pe probleme de etnografie și folclor.

Exemplificînd numai cu cîteva dintre activitățile de larg interes desfășurate sub egida Festivalului Național „Cîntarea României”, bine cunoscute și apreciate în rîndul specialiștilor de peste hotare, amintim: Festivalul folcloric județean „Tînjăua de pe Mara” (Hoteni — începutul lunii mai), „Ruptu sterpelor” și „Sîmbra oilor” (Bogdan Vodă, Valea lunii mai), „Ruptu sterpelor” și „Sîmbra oilor” (Bogdan Vodă, Valea lunii mai), „Tîrgu cepelor” (Asuaju de Sus — Stejarului — mijlocul lunii mai), „Tîrgu cepelor” (Asuaju de Sus — Stejarului — mijlocul lunii mai), „Tîrgu cepelor” (Asuaju de Sus — Stejarului — mijlocul lunii mai), „Toamna băimăreană” (Baia Mare — octombrie), „Festivalul datinilor și obiceiurilor laice de iarnă” (Sighetu Marmăției — decembrie) ș.a.

Se cuvine să menționăm și creația a numeroși meșteri populari care, de asemenea, sînt vizitați de străini, precum și lăcașurile de artă și cultură cum sînt muzeele de etnografie, de artă și mineralogie din Baia Mare, Muzeul Maramureșului și cel al Artei Populare din Sighetu Marmăției sau Cimitirul Vesel din Săpînța, ori bisericile-monument de pe principalele trasee turistice din județ.

Toate acestea oferă bune prilejuri serviciilor de spionaj și organizațiilor reacționare din exterior de a trimite, sub acoperire de turiști, specialiști, cadre, agenți și emisari cu scopul de a culege date nedestinate publicității sau să desfășoare alte activități ostile țării noastre. Astfel, în ultimii ani, tot mai mulți așa-zii folcloriști, doctoranzi,

dansatori ori turiști, cu ocazia vizitelor efectuate în județ, au încercat să obțină de la interlocutorii autohtoni date cu privire la modernizarea localităților rurale, drepturile și libertățile religioase, situația naționalităților conlocuitoare, a intelectualității, precum și alte informații care, mistificate și interpretate tendențios, au fost folosite în acțiuni denigratoare la adresa R. S. România.

Această realitate impune organelor noastre luarea tuturor măsurilor de prevenire necesare, în primul rând de a asigura pregătirea contrainformativă a categoriilor de cetățeni români care intră în contact cu astfel de elemente și a crea dispozitive informative menite a depista la timp străinii care vin în județ cu scopul de a culege date cu privire la fapte și fenomene ce pot fi folosite în activitatea de propagandă împotriva țării noastre ori să desfășoare alte acțiuni de natură să lezeze securitatea statului. Totodată, este necesar să se găsească cele mai adecvate forme de influențare pozitivă a tuturor categoriilor de străini, pentru a-i face să înțeleagă în mod obiectiv realitățile țării și a-i determina ca, la rândul lor, să le prezinte corect în exterior.

Așa de exemplu, o publicistă dintr-o țară occidentală, atrasă de frumusețea acestei zone, a efectuat mai multe stagii de documentare în mediul rural pe teme de etnografie și folclor. Persoanele cu care a venit în contact — unele făcând parte din rețeaua informativă a organelor noastre —, pe baza instructajului făcut, când se formulau unele întrebări cu conținut provocator, au avut față de respectiva o comportare demnă, făcând-o să înțeleagă în mod obiectiv realitățile social-istorice ale acestei zone, frumusețea datinilor și obiceiurilor, a bogăției și autenticității folclorului maramureșean. În același timp, factori competenți au însoțit-o în diferite locuri pentru a se convinge pe viu despre cele ce s-au relatat, facilitându-i, totodată, accesul la surse de informare competente, cu scopul de a se edifica cu privire la tema ei de cercetare.

Ca urmare, după ce străina în cauză a plecat din România, a publicat o carte cu privire la rezultatele cercetării, în care a prezentat obiectiv toate aspectele cu care s-a documentat, ceea ce a constituit o bună propagandă pentru țara noastră, fapt ce a dus la creșterea numărului de turiști străini atrași de creația materială și spirituală a oamenilor de pe aceste meleaguri.

Se constată însă că, în ultima perioadă, cadrele și agenții pe care serviciile de spionaj îi trimit cu misiuni de a culege informații din nordul României vin pe raza noastră de competență având idei preconcepționate cu privire la problemele social-politice și istorice ale județului Maramureș. De aceea, este necesară sporirea vigilenței în identificarea și lucrarea calificată a acestora.

O atenție deosebită trebuie acordată ziariștilor care, venind sub acoperire de turiști, datorită profesiei, caută să intre în contact cu cât mai multe persoane și, ca urmare a abilității de care dau dovadă în timpul discuțiilor, exploatează tendința de laudăroșenie sau lipsa de vigilență a unora, reușind să obțină date și informații pe care le interpretează tendențios și le folosesc ulterior împotriva intereselor politice și economice ale țării noastre. În anul 1988 au existat mai multe astfel de cazuri de ziariști, dintre care unii au încercat să contacteze elemente din rîndul intelectualității, îndeosebi pe cei cunoscuți cu probleme și să-i sondeze pe cei nemulțumiți în ideea de a-i determina să adopte o poziție ostilă față de politica partidului și statului nostru, de a crea stări de spirit necorespunzătoare în rîndul populației.

În situații de acest gen, organele de securitate, au acționat prin măsuri preventive diversificate, ca : atenționări, avertizări, întreruperi ale dreptului de ședere în țară, voalarea, în secret, a filmelor cu conținut necorespunzător, influențarea pozitivă și dezinformare etc. Așa s-a procedat în cazul a doi cetățeni francezi veniți sub acoperire de ghizi de turism, chipurile cu scopul de a definitiva traseele pentru unele grupuri interesate de zonele etnofolclorice locale. Prin rețeaua de interpunere s-a stabilit că, de fapt, cei în cauză, pe fondul propagandei antiromânești din mediile de informare occidentale, intenționau să contacteze persoane din rîndul intelectualilor cu probleme de securitate avînd în acest sens o listă cuprinzînd nume și adrese. Reușind să-l contacteze pe „David”, profesor, respectivii „turiști” au încercat să culeagă informații privind starea de spirit în rîndul oamenilor de artă și cultură, poziția acestora față de politica partidului și statului, îngăduindu-și în acest cadru să facă aprecieri denigratoare. În același scop, au fotografiat și aspecte pretabile a fi interpretate în campania propagandistică ostilă României.

Cu aprobările necesare, au fost luate urgent măsuri ferme de limitare a posibilităților de efectuare a contactelor programate de cei doi francezi, iar după documentarea activității ilegale a acestora, s-a procedat la întreruperea șederii lor în țară.

Un „interes turistic” asemănător l-au manifestat și doi cetățeni italieni. Prin măsurile întreprinse s-a stabilit că respectivii aveau preocupări de a culege informații social-politice, concomitent desfășurînd o intensă activitate de fotografiere și filmare a unor aspecte necorespunzătoare din zonă, fiind evidentă intenția lor de a valorifica astfel de aspecte în presa reacționară occidentală, bine plătită pentru „documente” propagandistice defavorabile țării noastre. Ca urmare, filmele în cauză au fost voalate în secret.

În cazul a doi turiști belgieni de origine maghiară sosiți în zonă cu o bună dotare tehnică în domeniul fotofilmării — evident, a unor aspecte favorabile sub aspect propagandistic antiromânesc —, întrucât au eludat prevederile legale privind cazarea străinilor, organele de miliție i-au atenționat, punându-le în vedere să respecte pe timpul șederii în România legislația în vigoare, în caz contrar urmînd a li se întrerupe dreptul de ședere în țară; gazda lor a fost, de asemenea, amendată pentru cazare ilegală de străini ș.a.

Tipic în sensul amintit este și cazul cetățenilor belgieni „Bernard” și „Gisela”, sosiți în luna iulie a.c. pe raza județului nostru. Dotați cu aparatură de fotofilmare și înregistrare, chipurile pentru a immortaliza obiective turistice din zonă, respectivii — pe fondul acțiunilor ostile României organizate de cercuri reacționare din Occident — veniseră de fapt cu sarcini precise, chiar provocatoare.

Concret: — au mers în comuna Petrova, cuprinsă în planul de sistematizare, unde, după ce au filmat biserica, precum și sediile consiliului popular și al postului de miliție, au căutat să stabilească dacă în luna ianuarie a.c. au avut loc în localitate manifestări de nemulțumire față de măsurile de modernizare;

— s-au deplasat în comuna Vișeu de Jos, unde domiciliază primarul comunei Petrova, căruia i-au prezentat două scrisori — în limbile franceză și engleză — prin care atestau dorința „înfrățirii” satului lor din Belgia cu localitatea Petrova;

— și-au exprimat interesul de a avea cît mai multe adrese ale unor cetățeni din Petrova pentru a întreține corespondență cu aceștia; — pe traseul spre domiciliul primarului au fotofilmat mai multe aspecte necorespunzătoare din punct de vedere propagandistic.

De la început asupra „turiștilor” în cauză au fost luate măsuri complexe de control informativ-preventiv, astfel încît, în momentul contactării primarului comunei Petrova, acesta era edificat asupra identității lor și, drept urmare, a răspuns documentat și convingător la întrebările puse, combătînd afirmațiile denigratoare făcute în Occident pe tema „evenimentelor” din comuna Petrova. De asemenea, prin factorii competenți din localitate au fost luate măsuri de influențare și dezinformare a celor doi „turiști”.

★

Pe viitor, pentru contracararea acțiunilor serviciilor de spionaj și ale organizațiilor reacționare care acționează sub astfel de acoperiri se va perfecționa cooperarea organelor de securitate cu cele de miliție, justiție și procuratură, cu toți oamenii muncii, cu organismele largi ale

democrației muncitorești-revoluționare, cu sprijinul cărora se pot întreprinde o serie de măsuri de cunoaștere și prevenire.

Pe de altă parte, vor fi întreprinse măsuri ca străinii cu o poziție obiectivă și bine intenționați, cu adevărat iubitori ai artei și folclorului românesc, să fie influențați pozitiv pentru a combate propaganda dușmănoasă ce se desfășoară de către cercurile și organizațiile reacționare din exterior împotriva țării noastre, inclusiv prin articolele pe care le vor publica în străinătate, scoțînd în evidență drepturile și libertățile de care se bucură fiecare cetățean al României socialiste, indiferent de naționalitate. Practica muncii a dovedit că, procedîndu-se în acest mod, Maramureșul a devenit bine cunoscut în țări ca: Japonia, Anglia, S.U.A., Suedia, datorită unor adevărați folcloriști, doctoranzi și ziariști care, aflîndu-se perioade mai lungi sau mai scurte pe aceste meleaguri pentru documentare, au reușit să înțeleagă specificul local pe care, apoi, l-au prezentat în termeni dintre cei mai elogioși.

Locotenent-colonel Hoblea Pavel

„Chimiștii“ și „Lemnaru“

două cazuri de prevenire
pe profil antiterorist
soluționate de Securitatea județului Arad

1. În luna iulie a anului trecut, sursa „Pius“ din legătura Serviciului 1/A a semnalat faptul că „Filip“, student în anul al treilea al Facultății de Științe Economice din Timișoara, secția fără frecvență, angajat la Intreprinderea de vagoane Arad cu scoatere din producție (fiind component al unei echipe sportive de performanță), se preocupă de procurarea unor substanțe chimice, în scopul preparării unui exploziv. În acest sens, s-a adresat direct mai multor persoane, inclusiv sursei, promițându-le tuturor că, în cazul că îl vor ajuta, îi va recompensa în bani. La unii dintre aceștia le-a precizat că acționează la rugămintea unui alt individ, ale cărui intenții de folosire a explozibilului nu le cunoaște.

Intrucât se impunea ca informația să fie verificată cu maximum de operativitate, a fost deschis dosarul de urmărire informativă „Chimiștii“, în planul de măsuri întocmit fiind cuprinse ca principale sarcini identificarea inițiatorului acțiunii, stabilirea locurilor unde „Filip“ ori eventualii săi complici ar putea să sustragă substanțele respective, strângerea de probe și documentarea activității celor în cauză, toate având ca principal obiectiv prevenirea materializării intențiilor persoanelor implicate, indiferent de scopul urmărit. Atât „Pius“, cât și o altă sursă cu posibilități au fost instruite cu sarcini concrete și s-a trecut la folosirea intensivă a tuturor mijloacelor muncii de securitate, inclusiv cele speciale.

Ca urmare, în scurt timp, au fost conturate toate elementele necesare stăpînirii evoluției situației operative în caz și trecerii la finalizarea lui.

Astfel, s-a stabilit că atât „Filip“ cât și alți 4 indivizi, dînd dovadă de naivitate, dar urmărind și obținerea de cîștiguri fără muncă, au acționat la îndemnul lui C.O., de 35 ani, muncitor la I.F.E.T. Arad. Acesta, de mai mult timp, practica artele marțiale; iar în ultima vreme se întâlnea cu unii prieteni în diferite puncte ale municipiului, pentru efectua-

rea de antrenamente în vederea dezvoltării deprinderilor necesare comiterii unor acțiuni cu violență. Ulterior, le-a cerut să-l pună în legătură cu persoane ce au cunoștințe în domeniul producerii de încărcături explozive artizanale cu efect distructiv, precum și a mecanismului de declanșare a lor. În această direcție, a făcut chiar unele experimente în cimitirul „Eternitatea“, folosind amestecuri de substanțe procurate din comerț și intenționa detonarea acestora cu ajutorul unei arbalete improvizate.

În ceea ce privește scopul urmărit, datele obținute nu au permis stabilirea sa exactă, ci doar emiterea a 3 ipoteze, toate însă cu un grad ridicat de periculozitate, și anume:

- folosirea explozibilului în vederea comiterii unor acte de răz-bunare;
- încercarea de trecere frauduloasă a frontierei prin forță;
- săvîrșirea unor acțiuni de dezordine.

Ca atare, în această fază, cu aprobarea unității centrale de profil, s-a trecut la finalizarea cazului prin avertizarea, atenționarea și prelucrarea în colectivele de muncă a tuturor celor care, într-o formă sau alta, au fost atrași la activitățile lui C.O.

În cadrul anchetei informative, cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate sub acoperirea organelor de miliție, au fost ridicate toate materialele care atestau preocupările lor, inclusiv componentele a două arbalete artizanale, dintre care una în faza de asamblare.

Măsurile de control informativ întreprinse ulterior au dovedit că C.O. a renunțat la intențiile avute, iar ceilalți se suspicionează reciproc, regretînd faptul că s-au lăsat atrași într-un joc periculos, despre ale cărui consecințe trebuiau să-și dea seama încă de la început.

2. Aproximativ în aceeași perioadă, compartimentul special de luptă antiteroristă a intrat în posesia unei informații de primă sesizare, potrivit căreia un grup de 5 persoane urmărește trecerea frauduloasă a frontierei prin capturarea unei aeronave utilitare. Unele indicii furnizate de sursă relevau ca posibil faptul că respectivii ar fi membrii unei singure familii.

Trăgîndu-se învățămintele necesare dintr-un alt caz similar, petrecut în urmă cu mai mulți ani, s-a acționat cu cea mai mare operativitate pentru clarificarea aspectelor semnalate, sens în care s-a procedat la instruirea surselor din obiectivul vizat și trasarea de sarcini concrete acestora, îndeosebi de a informa imediat asupra oricăror preocupări, ce pot

trezi suspiciuni, ale unor persoane ce au acces pe platforma de imbarcare-debarcare a aeroportului.

La scurtă vreme, informatorul „Ion“ a sesizat că unul din factorii poștali de la Oficiul P.T.T.R. — tranzit Arad, care efectua preluarea presei centrale din incinta aeroportului, are în atenție culegerea de date privind mișcarea aeronavelor utilitare și sportive, încercînd și obținerea de informații despre echipajele acestora. Respectivul dovedea destulă prudență în acțiunile sale, ceea ce amplifică suspiciunile asupra sa.

Fiind luat de îndată în lucru, a rezultat că individul, un tânăr de 22 ani, absolvent de liceu, frecventează unele anturaje viciate, audiază cu regularitate emisiuni ale posturilor de radio reacționare și, datorită posibilităților de pătrundere pe care le avea la aeroport, era folosit de „Lemnaru“, organizatorul acțiunii — nimeni altul decît tatăl său — în stabilirea unor detalii de punere în aplicare a intențiilor de evaziune.

Despre „Lemnaru“ (muncitor, de 50 ani — fost condamnat pentru furt din avutul obștesc), verificările efectuate au reliefat o structură psihică contradictorie, instabilă, inconsecvență în convingeri, puternic stimulată de influențe exterioare, pe fondul unui infantilism pronunțat. Sub influența postului de radio „Europa liberă“ și a emisiunilor televiziunii din Budapesta, a contactelor cu cetățenii străini originari din România, a hotărît să treacă ilegal frontiera, prin modalitatea menționată, împreună cu toată familia, încercînd și racolarea altor elemente.

Cu toate tarele de personalitate, în modul de acțiune al obiectivului s-a remarcat abilitate de natură infracțională. Astfel: a folosit cu precădere metoda exploatării în orb a unor persoane din cercul de relații al piloților; a efectuat recunoașteri directe sau prin interpuși (inclusiv folosindu-se de propriul său fiu) pentru cunoașterea mișcării aparatelor; a realizat contacte directe sau telefonice cu persoane din mediu pentru verificarea pilotului punctat în vederea racolării (orientîndu-se spre unul care fusese îndepărtat din serviciu pentru indisciplină); anterior realizării unor întâlniri cu acesta, efectua recunoașterea locului respectiv, iar după despărțire îl supraveghea cu discreție.

Acționîndu-se diversificat, prin măsuri specifice, toată activitatea celui în cauză s-a aflat sub strict control de securitate, interval în care au fost identificați toți membrii grupului, stabilindu-se rolul și gradul de culpabilitate ale fiecăruia. Ulterior s-a trecut la finalizarea cazului, prin avertizarea inițiatorului acțiunii, a fiului său (cărui i s-a retras și avizul de

acces la aeroport) și a altor două persoane din anturaj. Alte 5 elemente care au acceptat propunerea de trecere frauduloasă a graniței, dar nu s-au implicat efectiv în organizarea ei, au fost atenționate.

Toți aceștia și-au recunoscut activitatea ostilă desfășurată, au regretat faptele comise, au înțeles clemența organelor de stat, consecințele ce ar fi decurs din consumarea infracțiunii, angajîndu-se în scris să nu mai aibă asemenea preocupări.

Totodată, s-au intensificat activitățile de prelucrare contrainformativă a lucrătorilor din obiectivele aviației civile, insistîndu-se pentru a-i determina să nu desconspire nici un fel de date despre membrii echipajelor, programul de lucru, caracteristicile tehnice ale aeronavelor etc.

Din modul în care au fost lucrate și finalizate cele două cazuri se pot desprinde unele concluzii:

— importanța verificării cu maximum de operativitate, prin folosirea combinativă a tuturor mijloacelor specifice muncii, a oricărei informații pe profil;

— necesitatea instruirii cu sarcini cît mai concrete a surselor folosite;

— continuă să existe preocupări de folosire a aeronavelor utilitare în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat;

— unele elemente foste condamnate ce au acumulat experiență infracțională își pregătesc acțiunile folosind metode subtile: culeg informații, fac studii, verifică persoane, analizează datele obținute etc.;

— se impune cu necesitate verificarea permanentă a personalului muncitor din alte unități socialiste cu acces permanent în obiectivele aviației civile și intensificarea cooperării cu serviciile informative care au în competență obiectivele unde lucrează aceștia.

Locotenent-colonel Bochiș Alexandru
Maior Vasile Gheorghe

CE SE ASCUNDE DINCOLO DE POLITICA CULTURALĂ EXTERNĂ A REPUBLICII FEDERALE GERMANIA

I. Politica culturală externă a R.F. Germania poartă încă amprenta ideologiei de „rasă superioară“ a germanilor. În ciuda declarațiilor pacifiste, din analiza principiilor și țelurilor acestei politici transpare intenția clară a statului vest-german de a cuceri lumea prin intermediul ideologiei și culturii, dacă nu a reușit să o facă cu ajutorul armatei. Pentru a demonstra caracterul agresiv al acestui program, este suficient să amintim că șeful Secției a 6-a „Politică culturală“ din Ministerul Federal de Externe, dr. Bartold Witte, are legături nemijlocite cu Serviciul Federal de Informații (B.N.D.), iar majoritatea organismelor și fundațiilor ce concură la atingerea țelurilor politicii culturale sînt folosite de serviciile speciale vest-germane pentru acoperirea unor acțiuni specifice.

Astfel, în perioada postbelică au apărut o mulțime de „fundații“ care sprijină „în mod voluntar“ realizarea scopului major al politicii culturale externe a guvernului federal: ciștigarea unei mase cît mai mari de simpatizanți și susținători ai germanismului, pe toate continentele lumii. Pentru atingerea acestui obiectiv, sînt alocate anual fonduri de ordinul miliardelor de mărci vest-germane, mai mult decît suficiente pentru a scoate din impas numeroase țări subdezvoltate în care foamea efectivă este mai mare decît „foamea de cultură germană“.

Actul de naștere al „noii“ politici culturale vest-germane poartă data de 15 aprilie 1947, zi în care „Consiliul Landurilor“ din zona de ocupație americană a hotărît constituirea „Comisiei Speciale pentru Politică Culturală“. Un an mai tîrziu, la 17 iunie 1948, o dată cu intrarea în vigoare a „Planului Marshall“, viitoarei republici federale, încă neproclamată, i se pune la dispoziție și baza materială pentru dezvoltarea pe multiple planuri, pe care a cunoscut-o ulterior. La scurt timp după 15 martie 1951, cînd „Serviciul pentru probleme externe“ s-a transformat în Ministerul Federal de Externe, ca instituție de sine stătătoare, și-a început activitatea „Secția Culturală“, organ executiv al politicii culturale externe a guvernului vest-german.

În același an, au luat ființă o serie de organisme și fundații, între care „Institutul pentru Relații Externe“ din Stuttgart, „Institutul Goethe“ din München, primii mesageri ai culturii germane fiind trimiși la post în cadrul reprezentanțelor permanente ale R.F. Germania din străinătate. Prima „Casă de Cultură“ vest-germană era înființată la Roma în luna mai 1955.

În cadrul acțiunilor politice care au urmat reține atenția, în mod deosebit, data de 21 decembrie 1961, cînd s-a semnat „Acordul administrativ“ de constituire a „Oficiului de Intermediere pentru Oamenii de Știință vest-germani în Străinătate“. Printre semnatori, remarcăm: Ministerul Federal de Externe, Conferința miniștrilor de land ai culturii și Ministerul de Interne. Pentru o mai bună înțelegere a semnificației respectivei „participări“, se cuvine a fi menționate aici unele din domeniile de activitate ce intră în competența acestui din urmă minister: poliția; dreptul statal și administrația; contraspionajul și securitatea internă; mediile de informare; apărarea frontierelor; apărarea civilă; cultura; sportul; cercetările în domeniul geodeziei; statistica federală.

În baza statutului de organizare al oficiului menționat, părțile semnatare ale Acordului de constituire au dreptul ca, în consens cu celelalte organisme participante, să emită acte normative cu putere de lege în domeniul politicii culturale externe a statului vest-german.

La data de 18 martie 1970, Bundestag-ul a hotărît înființarea unei comisii de anchetă pentru probleme de politică culturală externă, avînd ca sarcină: „...elaborarea de recomandări pentru o mai bună reprezentare culturală a R.F. Germania în străinătate“.

Rezultatele anchetei efectuate s-au concretizat în publicarea de către Ministerul Federal de Externe a celor 18 principii ale politicii culturale externe vest-germane, din care spicuim: „Poziția și prestigiul R.F. Germania în lume nu depind numai de puterea ei politică și economică, ci, în aceeași măsură, de legitimarea sa ca țară de cultură. Din acest motiv, guvernul federal situează schimburile culturale pe același plan al importanței cu relațiile politice și economice; ... în concepția guvernului federal politica externă în domeniul culturii este menită să mențină trează conștiința despre unitatea culturală a germanilor, în pofida împărțirii teritoriului în cele două state germane“; „...schimburile culturale nu sînt înțelese doar stricto sensu, adică mai mult estetic, ci au la bază o accepțiune mult mai largă“; „...politica culturală trebuie să servească țelurilor politicii noastre externe...“ ș.a.

Pentru statuarea principiilor menționate mai sus, Cabinetul Federal a ratificat la 14 septembrie 1978 planul-cadru al politicii culturale externe a guvernului vest-german.

II. La 25 ianuarie 1972 a luat ființă „Uniunea pentru colaborarea internațională“ (V.I.Z.), la care au aderat benevol: fundația „Alexander von Humboldt“; societatea „Carl Duisberg“; „Fundația germană pentru dezvoltarea internațională“; „Serviciul german de schimburi academice“ (D.A.A.D.); „Serviciul german de dezvoltare“; Institutul „Goethe“; „Institutul pentru relații externe“; Societatea „Inter Nationes“.

Analizând atent, prin prisma experienței informativ-operative pe spațiu, organigramele celor opt organizații ce compun V.I.Z., se impune de la început atenției concluzia existenței unui element esențial comun, și anume, acela că fiecare societate, serviciu sau fundație dispune de un compartiment distinct care se ocupă de „întreținerea și cultivarea contactelor“ cu cetățenii străini abordați într-un mod sau altul.

Astfel, Secția a V-a a fundației „Alexander von Humboldt“ se numește „Consiliul ad-hoc“ și se ocupă de cultivarea relațiilor cu foștii bursieri, având în subordine un compartiment special (V-3) pentru „valorificare-exploatare“. Aceleași sarcini le au: secția a IV-a a societății „Carl Duisberg“, Secția 02 a „Fundației germane pentru dezvoltare internațională“, Secția 21 a „Serviciului german de schimburi academice“, Secția 21 a Institutului „Goethe“ și Secția P5 a Societății „Inter Nationes“. Din grupul menționat se detașează „Serviciul german pentru dezvoltare“ care are în componență un sector special denumit „recrutări și stimularea intereselor“ și, respectiv, „Institutul pentru relații externe“ care, în cadrul „Grupei de lucru 1“, are un compartiment special denumit „Secție de cercetări transilvane“!

Pentru orice profesionist în materie de informații și contrainformații este clar ce se ascunde în spatele acestor secții și compartimente. De altfel, datele statistice, prezentate în continuare, vin să demonstreze amploarea acțiunilor de „politică culturală externă“ și numărul imens de purtători ai ideologiei germane răspândiți pe întreaga planetă. Astfel, anual studiază în R.F. Germania peste 51.000 de cetățeni străini, din care 24.000 numai din Europa. Dacă luăm doar cercetătorii străini care beneficiază de burse oferite de fundația „Alexander von Humboldt“, numărul acestora depășește 13.000 anual, repartizați în toate domeniile științelor umaniste și exacte.

R.F. Germania întreține, în afara granițelor sale, peste 1.500 de școli de cultură generală, la care predau mai mult de 1.400 de profesori vest-germani. La aceasta se adaugă peste 17 milioane de copii și circa 4 milioane de adulți care învață limba germană la școlile și liceele din țările respective.

După aprecierea ideologilor vest-germani, eficiența acestei vaste activități politico-culturale este asigurată datorită următoarelor certitudini: știința și educația sint influențate în mare măsură de schimburi și cooperarea internațională; activitatea de educare și formare științifică sint direct dependente de capitalul investit și de ajutorul tehnic și tehnologic; școlile se află, încă din vechime, în centrul atenției fiecărui stat; cartea reprezintă unul din cele mai vechi instrumente pentru transmiterea ideilor politico-sociale, spirituale, artistice etc.; înțelegerea între popoare se bazează pe cunoașterea celuilalt, respectiv, pe obținerea de documente și informații despre fiecare din străinătate; arta unanim recunoscută găsește audiență la public și fără un stimulent din partea statului respectiv; filmul, radioul, televiziunea, presa sint medii care ating toate păturile sociale. Din acest motiv, ele sint importante mijloace de influențare și propagandă; schimburile între organizațiile de tineret urmăresc, întotdeauna, mai mult decât scopul declarat, respectiv acela de a realiza programul cunoscut ori oferirea posibilităților de a face turism...

Din capul locului este limpede pentru oricine că o asemenea amplasare a politicii culturale externe nu poate fi atinsă fără alocarea unor fonduri substanțiale, investiții pe termen lung în inteligență, stimă și simpatie filogermană.

Iată, pe scurt, la cât se ridică sumele alocate din bugetul federal ori cel al diverselor fundații pentru susținerea acțiunilor prezentate mai sus: Guvernul federal alocă anual peste 1,6 miliarde DM pentru acțiuni de politică culturală externă, din care:

- Ministerul de Externe — peste 706 milioane DM;
- Ministerul Economiei — peste 400 milioane DM;
- Ministerul de Interne — peste 300 milioane DM;
- Ministerul pentru Educație și Știință — peste 60 milioane DM;
- Ministerul pentru Tineret, Familie și Sănătate — peste 45 milioane DM;
- Ministerul pentru Cercetare și Tehnologie — peste 39 milioane DM;
- Oficiul Federal de Presă și Informații — peste 20 milioane DM;
- Ministerul Muncii, Ministerul Apărării și Ministerul Alimentației și Agriculturii — peste 25 milioane DM.

La aceste sume se mai adaugă peste 1 miliard DM cheltuite anual de cele 17 organizații laice și religioase (inclusiv membrii V.I.Z.), angrenate „voluntar“ în traducerea în viață a politicii culturale externe a guvernului vest-german.

Dincolo de datele sumare prezentate privind politica culturală a R.F. Germania, se impune o concluzie operativă: cîștigarea de simpatizanți ai unei culturi, prin serioase investiții și modalități organizatorice, din care nu lipsesc serviciile secrete și societățile infiltrate și manipulate de acestea, nu constituie nici un obiectiv filantropic, nici unul cultural. Pe această cale, se urmărește și, uneori, se reușește asigurarea unei baze filogermane, precum și a unor simpatizanți pe care, eventual, se poate conta atunci cînd este nevoie.

Ofițerii de securitate în domeniu pot învăța multe din datele menționate, mai ales că situația operativă pe profil confirmă din plin acest lucru.

Sinteză documentară de
major Jiga Liviu

Evenimentele și raportarea lor — componentă esențială a activității de informare curentă

1. Puține noțiuni au capacitatea de a concentra în sine un grad înalt de generalitate și sinteză și, în același timp, o multitudine de sensuri și conotații semnificative — în regim bivalent — ca evenimentul. De altfel, doar simpla pronunțare a acestuia — oricare ar fi motivele obiective ori subiective — denotă puterea lui de a semnifica ceva deosebit, de a marca o distincție, cu valoare individuală ori socială, într-un ansamblu de fapte sau acte care alcătuiesc conținutul dinamic al realității cotidiene (naștere, căsătorie, darea în funcțiune a unui important obiectiv industrial, rambursarea datoriilor externe — în sens pozitiv; deces, asasinat, accident aviatic ori de tren, trecere frauduloasă a frontierei — în sens negativ ș.a.).

Înscriindu-se în dialectica conexiunii întimplare-necesitate-hazard, de care este legat prin insesizabile dar hotărîtoare determinări, evenimentul are însușirea ca, în măsura în care este pozitiv, să devină obiect al acțiunii de promovare și multiplicare socială, fiind stimulat, antrenant, constructiv. În postură negativă, indezirabilă, devine obiect al unor strategii prognostic-preventive pentru a i se evita consecințele distructive asupra existenței social-umane. Acest lucru este necesar deoarece evenimentele dintr-o astfel de categorie fiind, în general, greu predictive, imprevizibile, iar uneori cauzele și premisele lor nu sînt sesizate la timp sau sînt chiar neglijate — cu sau fără intenție —, irump în orizontul socio-uman în mod surprinzător, violent, șocant, destabilizator, uneori chiar catastrofic (seisme, agresiuni, atentate, explozii etc.). În plus, odată ivite, toate consecințele specifice unui astfel de proces (dezordine, anarhie, criză...).

2. Originea termenului eveniment este cuvîntul latin „evenire“, care înseamnă „a se întimpla“. La rîndul ei, întimplarea este sinonimă cu: ivire accidentală, a avea loc, a surveni instantaneu ș.a. Așadar, eveniment-

tul negativ, indezirabil — acesta fiind obiectul atenției noastre — este un fapt (o întâmplare) ce se produce în anumite condiții de spațiu și timp, cu un grad mai mare sau mai mic de probabilitate, intervenit instantaneu, accidental, surprinzător, în mod șocant într-un cîmp obișnuit de relații și structuri, cu consecințe — uneori greu de evaluat — în plan material, uman, politic, juridic și psihologic; el are cea mai mare încărcătură informațional-emoțională.

Astfel de gen de evenimente, după cauzele care le provoacă, sînt: naturale, sociale, politice, psihologice, economice, tehnologice, umane ș.a., iar după agenții generatori — programate (în acest domeniu ne aflăm pe deplin în problematica de securitate, a infracțiunilor contra securității statului, fiind vorba de acțiuni voluntare, intenționate, cuprinse într-un scenariu ostil: acte de diversiune, difuzare de înscrisuri cu conținut dușmănos ș.a.), ori neprogramate (explozii, incendii ș.a. — din cauza încălcării legalității și ordinii interne din obiectivele economice, a unor defecțiuni neconstatate la timp etc.).

În unele situații, evenimentele au o cauzalitate mixtă (naturale + umane: nedezăpezirea acoperișului unei fabrici duce, deseori, la prăbușirea acestuia, avînd ca urmare avarii soldate cu pagube materiale și victime).

După criteriul adevărului factual, evenimentele sînt reale ori fictive (imaginare), primele avînd obiectivitate și materialitate evidente, constatabile, măsurabile, ultimele existînd fie în trăirile delirante ale unor subiecți (confabulația), fie în traficul special al zvonurilor (cu sau fără intenție ostilă). Oricum, în activitatea informativă trebuie acordată atenție și acestor „evenimente“, în scopul aflării atît a adevărului, cît și a elementelor implicate în fabricarea sau colportarea unor zvonuri cu o asemenea tematică.

În acest cadru, nu trebuie uitat, de asemenea, că în perceperea și sesizarea unor fapte deosebite — între ele fiind și diversele evenimente —, sub imperiul atît al necunoașterii și neevaluării corecte a acestora, cît și al emoțiilor, deseori se ajunge la alarme false care, dacă n-ar fi verificate rapid și cu deplin discernămint profesional, s-ar crea nu numai o imagine eronată despre o anumită stare de fapt, ci — prin dezinformare — s-ar ajunge la decizii nepertinente, inoperante, inclusiv la panică, psihoze ori generarea unor disfuncții greu de corectat.

Ca stadiu (fază) de evoluție în timp și consecințe, evenimentele sînt fie consumate, fie în curs de desfășurare, fiecare din acestea reclamînd decizii selective, adecvate. Astfel, la cele în curs de desfășurare încă se mai poate interveni în vederea limitării sau curmării lor, ori a prevenirii altor urmări. Să nu uităm că, în anumite împrejurări, evenimentele generează la rîndul lor alte evenimente.

În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, după natura, amploarea și gravitatea lor, evenimentele sînt — clasificarea nu-i nici exclusivă, nici exhaustivă — deosebit de grave, grave ori mai puțin grave, fapt care impune și un regim special de raportare (prin telex, telefonic, verbal), respectiv: „fulger cu precădere“, „fulger“, „f.f. urgent“, „urgent“.

Din unghiul de vedere al prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. 00712/1975, sînt considerate evenimente faptele și fenomenele de natură să afecteze securitatea statului, averea națională, ordinea și liniștea publică, toate acestea fiind deopotrivă negative, indezirabile, nefaste, avînd la origine cauze naturale, umane, tehnice ori mixte, cu caracter programat ori neprogramat. Iată cîteva dintre acestea: explozii, incendii, avarii cu victime omenești ori cu pagube — în construcții, uzine, obiective ale apărării naționale; catastrofe din sectoarele: minier, erupții de țifei și gaze; contaminări radioactive, gaze, intoxicații (Anexa 1); acțiuni de trădare, acțiuni dușmănoase contra securității statului, subminare, complot, acțiuni teroriste, refuzul înapoierii în țară ș.a. (Anexa 2).

3. În activitatea de securitate — sublinia secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU —, evenimentele odată produse, autocritica nu-și mai are rostul. Iată de ce, în spiritul conceptului revoluționar al prevenirii infracțiunilor, deci, și a evenimentelor cu semnificație de securitate, întreaga muncă a organelor noastre este concentrată prioritar asupra cunoașterii și prevenirii în timp util a cauzelor și premiselor generatoare de astfel de evenimente, avînd la bază orientări, indicații, programe și măsuri speciale pe fiecare linie și problemă de muncă, actualizate de la o etapă la alta în consens cu mutațiile din situația operativă și cu cerințele privind creșterea actului preventiv, obiectiv realizabil doar prin sporirea și perfecționarea dispozitivelor informative, inclusiv a sistemului informațional-decizional. Aceste cerințe sînt limpede formulate în înseși Instrucțiunile D/00190/1987 și D/00180/1987, în ordinele existente pe fiecare profil de muncă, precum și în decretele 400/1981 și 408/1985.

4. Dacă totuși, în pofida aplicării riguroase a măsurilor preventive (în obiective, locuri, medii, probleme), au loc evenimente de natura celor cuprinse în anexele la Ordinul ministrului de interne nr. 00712/1975, după primele cercetări efectuate la fața locului se procedează de urgență la raportarea, în modalitățile prevăzute, a acestora la eșaloanele competente.

Necesitatea raportării evenimentelor este determinată de următorii factori: legătura intrinsecă dintre eveniment, informație și decizie, fapt care generează un flux informațional pluridirecțional (informarea organelor de partid, a diferitelor eșaloane din cadrul Ministerului de Interne și Departamentului Securității Statului etc., inclusiv transmiterea decizi-

ilor pe verticală la eşaloanele inferioare executante ș.a.; prin informare, evenimentele pot fi controlate și influențate în sens dezirabil; raportarea de urmare asupra dinamicii evenimentelor și concluziilor cercetărilor îmbunătățește atât actul decizional, cât și măsurile operative necesitate de situația creată; nevoia decidentului de a cunoaște modul de aplicare a măsurilor ordonate etc.

Raportarea evenimentelor —inclusiv în faza consumată — în condiții de obiectivitate, corectitudine și operativitate conține în mare parte elemente de prevenire, întrucît, pe baza măsurilor ordonate, se acționează complex și calificat pentru clarificarea cauzelor adevărate ale acestora (ne referim, evident, la cele de securitate), stabilirea pagubelor și a vinovaților producerii — cu sau fără intenție — a evenimentelor în cauză, aprofundarea unor aspecte politico-juridice, remedierea urgentă a stărilor de lucruri negative, inclusiv intronarea stării de legalitate, calmarea stărilor de spirit etc.

5. Cerințele de informare și raportare completă, operativă a evenimentelor au impus unele reguli de care trebuie să țină seama nu numai ofițerul analist, ci fiecare lucrător de securitate competent ori implicat în probleme. Din acest punct de vedere, un raport bun trebuie să răspundă, de regulă, la următoarele întrebări:

Cînd ?

Data (ziua, luna, anul, ora) evenimentului (incidentului), constatării, respectiv luării la cunoștință, precum și indicii concludente privind corelațiile temporale cu alte evenimente deosebite (politice ori de altă natură) sau alte acțiuni (de ex., înaintea, pe timpul sau după sărbători naționale, mari manifestații, mitinguri etc.).

Cine ?

Date personale (autor, învinuit, martor), nume și prenume, data nașterii, adresa, activitatea exercitată, denumirea exactă a întreprinderii; în cazul autorilor care au părăsit locul faptei — descrierea persoanelor (vîrstă, mărime, îmbrăcăminte, particularități deosebite ș.a.). Cine a făcut constatarea ori comunicarea ?

Unde ?

Precizarea locului evenimentului sau al faptei (localitate, județ, stradă, numărul locuinței etc.; la hotel — numărul camerei; la întreprinderi — denumirea exactă a acestora), precum și descrierea locului (distanța și direcția spre punctele marcante).

Ce ?

Situația de fapt în date, informații și cifre. În cazul unor fapte penale clare — date privind: genul infracțiunii, eventualele norme juridice încălcate; scopul urmărit de făptuitor (dacă este posibil); obiectele distruse, valoarea (însemnătatea) acestora; gravitatea prejudiciului, precum și eventualele urmări și consecințe; alte constatări la locul evenimentului.

Cum ? Cu ce ?

Desfășurarea faptei sau evenimentului, respectiv, date despre: agenții evenimentului (naturali, artificiali, umani); mijloace și obiecte utilizate în acțiune (armament, mașini, explozivi ș.a.); descrierea acestora și a modului de întrebuițare; circumstanțele favorizatoare ale evenimentului; metode și intensitatea.

Pe cine ?

Descrierea exactă a obiectivului afectat, datele persoanelor prejudiciate, locul acestora în societate, indicativul sau caracterul obiectivului care a suferit daune.

De ce ?

Motivele făptuitorului, condiții favorizatoare și cauze ale evenimentului.

Măsurile luate

Măsurile întreprinse pînă în momentul raportării, indicîndu-se ora, de exemplu:

- informarea pompierilor sau a salvării;
- devierea circulației;
- blocarea locului faptei;
- cine a preluat sarcina clarificării faptelor;
- modul de desfășurare a cercetării la fața locului ș.a.

Desigur, aceste întrebări constituie doar puncte de reper în vederea redactării rapoartelor informative și în nici un caz o schemă absolută. În interesul coerenței logice și faptice, ordinea întrebărilor poate fi schimbată în funcție de natura cazului raportat.

★

În încheiere, trebuie precizat că cele menționate nu epuizează nici teoria, nici fenomenologia evenimentului, ci pun în fața aparatului de securitate doar cîteva aspecte destinate să-i orienteze mai concret activitatea de cunoaștere și prevenire a oricărui fel de eveniment, precum și modul de raportare a acestuia.

Lt. colonel Dănu Dumitru
Maior Hodorogea Ionel

SERVICIILE DE INFORMAȚII ȘI CONTRAINFORMAȚII ROMÂNEȘTI DESCOPERĂ ȘI ANIHILEAZĂ PLANUL TERRORIST HITLERIST PRIVIND ASASINAREA CONDUCĂTORILOR ȚĂRII

După instaurarea dictaturii hitleriste în Germania și retragerea acestei țări din Societatea Națiunilor, pentru a avea mină liberă în realizarea politicii sale revanșarde, serviciile de informații și contrainformații românești au acordat o atenție sporită supravegherii și descoperirii activității serviciilor secrete naziste pe teritoriul țării noastre care, prin pericolozitatea acțiunilor lor, puneau în pericol independența națională și integritatea teritorială a țării, precum și urmării informative a agenturii acestora în România. De la început, organizația legionară și organizațiile fasciste din rîndurile populației germane au jucat un rol important în realizarea politicii revizioniste hitleriste, constituind sursele de bază pentru informarea serviciilor secrete naziste. Ca și în preajma primului război mondial, acestea s-au angajat într-un spionaj total împotriva țării noastre, pregătind subjugarea ei politică și economică.

Ieșind treptat de sub tutela monarhiei, după 1933, pe măsura consolidării dictaturii hitleriste în Germania, Garda de Fier s-a transformat din ce în ce mai mult într-o agenție a Gestapoului, primind din partea acestuia instrucțiuni, fonduri bănești, materiale de propagandă și armament. Revelatoare în sensul menționat este aprecierea făcută într-un articol apărut în ziarul „Rheinische-Westfälische Zeitung”, potrivit căreia mișcarea legionară era „o mișcare care-și datorează revoluției germane adevăratul motiv și care a fost foarte mult influențată de această revoluție”.¹⁾

Dirijați de serviciile secrete naziste și înarmați pe căi ascunse cu arme din Germania hitleristă, legionarii au declanșat în toamna anului 1933, în majoritatea orașelor țării, adevărate lupte de stradă cu autoritățile de stat, ridicînd baricade pentru a prelua puterea prin forță, violență și teroare. După modelul naziștilor, legionarii s-au organizat în mai multe batalioane de asalt care, la Iași, au atacat chiar locuința ministrului subsecretar de stat la Ministerul de Interne — Victor Iamandi. Pentru lichidarea unor oameni politici în frunte cu primul-ministru I.G. Duca, care au scos în afara legii organizația legionară, s-au format mai multe

¹⁾ „Adevărul”, anul 48 nr. 15352 din 20 ianuarie 1934.

„echipe ale morții”, dintre care una va săvîrși monstruosul asasinat pe peronul Gării Sinaia, în seara zilei de 29 decembrie 1933, căruia îi va cădea victimă primul ministru al țării.

Pentru restabilirea ordinii interne din lunile noiembrie—decembrie 1933, autoritățile de stat, neputînd face față numai cu organele de siguranță, ale poliției și jandarmeriei — aceștia din urmă avînd un efectiv de peste 31.000 de militari —, au recurs la folosirea armatei, reușindu-se reprimarea cu energie a acțiunilor complotiste legionare și stabilirea liniștii în țară.

Refuzînd să mai acționeze în umbra altor grupări politice, avînd sprijinul Germaniei care o susținea activ, atît din punct de vedere moral, cît și financiar, mișcarea legionară, după exemplul naziștilor, începe să-și manifeste dorința de a participa direct la conducerea în stat, mai întii ca simplă asociată a coaliției prin colaborarea cu guvernul Averescu ce trebuia să se instaleze în vara anului 1934.

Existența unei puternice propagande antisemite desfășurată de legionari constituia însă o amenințare pentru o serie de apropiați ai regelui, grupați în jurul Elenei Lupescu (Auschnit, Aristide Blanc și alții). Stabilirea unor relații tot mai strînse între Garda de Fier și Gestapo în cursul anului 1934, într-o perioadă cînd în Germania lua amploare, pe baza teoriilor rasiste, acțiunea de exterminare fizică a populației evreiești, ridica serioase dificultăți în calea unei colaborări sincere și fructuoase între palat și legionari.

Politica externă promovată în acei ani, alături de Franța și Anglia, împotriva revizuirii tratatelor de pace încheiate după primul război mondial și măsurile represive întreprinse de guvernul român în cursul anului 1934 împotriva propagandei hitleriste și de interzicere a activității legale a organizațiilor fasciste din rîndurile naționalității germane au nemulțumit profund cercurile naziste care priveau cu neîncredere și chiar cu ostilitate legăturile economice și politice ale regelui Carol al II-lea cu cercurile anglo-franceze. Încă din anul 1934, regele Carol al II-lea figura, alături de Nicolae Titulescu, în planurile organizațiilor secrete de spionaj hitleriste împotriva căruia Reichul trebuia să desfășoare, pe diverse căi, o puternică acțiune de subminare.

Sesizînd ostilitatea cu care regele Carol al II-lea era privit de cercurile hitleriste și perspectiva unei concurențe din partea Gărzii de Fier în instaurarea dictaturii monarhice, care-i putea fi fatală, serviciile secrete românești au inițiat, în martie 1934, adoptarea de către parlament a legii pentru apărarea siguranței statului și au intensificat activitățile informative pentru contracararea acțiunilor serviciilor secrete naziste în România. Serviciul secret de informații român împreună cu Siguranța generală reușesc, în vara anului 1934, să intre în posesia unor informații

prețioase privind planurile cercurilor conducătoare hitleriste referitoare la România.

În nota Serviciului secret de informații român din 26 iunie 1934 în legătură cu această acțiune se raporta: „În ziua de 23 iunie a.c. a avut loc în departamentul Secțiunii IV din Ministerul Afacerilor Străine din Berlin o *conferință secretă*, convocată urgent de către Dl. *Alfred Rosenberg*, la care au fost invitați special d-ului: *Rudolf Hess*, șeful secțiunii externe a Partidului național-socialist „Ausland-Organisazion“, care are în subordinele sale 3670 organizațiuni din străinătate; *Heinrich Himmler*, șeful secțiunilor de asalt și comandantul poliției politice cu sediul la Berlin; *dr. Hans Steinacher*, președintele „Bundului pentru germanii aflători în străinătate“ și căpitanul *Ehrhardt*, șeful grupelor de teroare din țară și străinătate.

În legătură cu România, dr. *Alfred Rosenberg* a adus o serie de critici violente la adresa lui *Rudolf Hess*, care este acuzat că nici unul din punctele programului ce urma să se desfășoare în ultimul timp în România n-a fost executat, în special anumite acțiuni și demonstrații ostile cu ocazia vizitei ministrului de externe francez, *Barthou*.

De ce punctul 4 din program nu a fost atins? (Este vorba de o acțiune îndreptată direct în contra Înaltului Factor Constituțional). Apoi a fost discutat punctul 11 din program. (Este vorba de persoana d-ului ministru de externe *Titulescu*).

Și tot astfel, d-l *Rosenberg* a atins mai toate punctele dintr-un program, care, probabil, că a fost întocmit în vederea unor scopuri bine definite.

Aceleași acuzațiuni au fost îndreptate și în contra domnului *Steinacher*, care tocmai cu câteva săptămîni înainte reclamase o sumă mai mare de bani pentru acțiunea din România, dar care pînă în prezent nu s-a desăvîrșit, deși banii au fost încasați.

Rudolf Hess a încercat să motiveze lipsa de executare a programului, învinuind anumite elemente aflătoare în țară, pe care de mult a intervenit pentru rechemarea lor, dar ordinele n-au fost executate. A susținut, bazat pe rapoarte sosite în ultimele zile din România, că acțiuni sînt în curs de executare și dacă mai întîrzie se datorește faptului că unele elemente suspecte, a căror acțiune de trădare a fost constatată, trebuie înlăturate din partid pe căi lăturalnice, altfel se riscă descoperirea întregii acțiuni în România. *Hess* a declarat categoric că e convins că efectele nu vor întîrzia să se arate.

În aceeași ordine de idei, au vorbit și căpitanul *Ehrhardt* și *Himmler*. Învinuirile reciproce au continuat tot timpul și *Rosenberg* tot revenea la întrebarea privind rezultatul acțiunii pe timpul prezenței lui *Barthou* în România. Declara că nu înțelege rostul distribuirii fondurilor

și dorea să cunoască pe ce anume acțiuni se cheltuiesc fondurile pentru România. (Este vorba de un fond de 750.000 mărci germane aur, alocate problemelor interne din România și organizării Gărzii de Fier).

Căpitanul *Ehrhardt*, enervat de acuzațiile continue ale d-ului *Rosenberg*, ce i se aduceau, a cerut insistent să i se permită personal expedierea în România a unei coloane de oameni hotărîți și cu experiența trecutului de care este convins că vor ști să-și facă datoria în fața situațiilor încredințate. La această propunere s-au opus categoric *Himmler*, *Hess* și *Steinacher*, amenințînd cu imediata lor dimisiune, dacă nu vor avea libertatea de acțiune, declarînd toți trei că, după aprecierilor lor, mai este nevoie de temporizarea pînă la stabilizarea efectelor, ce nu vor întîrzia să se arate. *Rosenberg* a revenit asupra chestiunii și nu s-a lăsat deloc intimidat declarînd că va supune chiar a doua zi întreaga situațiune ministrului de propagandă al Reichului, dr. *Joseph Goebbels*, pentru a hotărî el ce este de urmat. Chestiunea organizațiilor din România, a declarat textual *Rosenberg*, trebuie încredințată unor elemente hotărîte, căci orice oră de întîrziere prejudiciază anumite situațiuni în politica externă a Reichului, de care neapărat trebuie ținut seama în aceste vremuri. El este și pentru rechemarea imediată a unor oponenți din România care s-au dovedit incapabili, în special în ultimele zile, și înlocuirea lor cu elemente tinere și energice chiar din România, care cunosc situațiunile locale (...). El întrebă pe cei de față, ce s-a scris în presă și în cele subvenționate în străinătate despre acțiunea din România? Unde se distribuie fondurile, care au fost din timp achitate cu atîta precizie? Au fost atîtea situațiuni referitoare la persoana Înaltului Factor Constituțional — (e vorba de regele *Carol al II-lea* — n.n.) și d-ului *Titulescu*, care nu au fost deloc exploatare în ultima vreme, deși erau ordine precise în acest sens. A promis că și această situație trebuie complet lămurită și că va cere sancțiuni severe contra celor care nu vor executa instrucțiunile primite. Este nevoie de o ofensivă în această direcțiune și orice întîrziere este în detrimentul principiilor și politicii Reichului. Ne-am permis să vă comunicăm cele de mai sus, spre aprecierea personală a domniilor voastre. Spre orientare, vă comunic că o serie de acțiuni ostile sînt în curs, în care și persoana Înaltului Factor Constituțional este în joc, pentru care vă rugăm să dispuneți măsurile ce veți crede de cuvință.¹⁾

Descoperirea acestui plan secret al conducătorilor hitleriști pentru lichidarea unor conducători politici de seamă din România dovedește puterea de pătrundere informativă a Serviciului Secret de Informații

¹⁾ Arhiva Ministerului de Interne, Fond special, Dosar nr. 162, vol. 4, filele 202—205, notă — Berlin — 1934.

Român care, pentru capturarea acestui document deosebit de important, dispunea de o valoroasă rețea în rândurile serviciilor secrete naziste. De asemenea, participarea unor cadre de seamă din conducerea Germaniei hitleriste la elaborarea acestui nou plan împotriva României reliefează faptul că serviciile secrete naziste nu au fost străine de asasinarea primului-ministru român I. Gh. Duca la sfârșitul anului 1933, care se remarcă în acea vreme ca un aprig adversar al hitlerismului.

Graba cu care șeful diplomației naziste — Alfred Rosenberg — dorea să pună în aplicare planurile criminale pentru lichidarea fizică a șefului diplomației românești — Nicolae Titulescu — și criticile dure la adresa colegilor săi, care se ocupau de serviciile polițienești și secrete naziste, pentru încetineala cu care acționau în România, explică furia ce a cuprins cercurile conducătoare naziste care dirijau politica externă a celui de-al treilea Reich față de insuccesele înregistrate pe plan internațional, în primii ani după instaurarea hitlerismului în Germania. Prin intervenția energică a lui Nicolae Titulescu a eșuat încercarea diplomației naziste de a obține, la Geneva, modificarea articolului 14 din Statutul Ligii Națiunilor Unite, care prevedea interzicerea revizuirilor teritoriale stabilite prin tratatele de pace încheiate după primul război mondial, și a fost contracarată acțiunea de a realiza un directorat al celor patru mari puteri europene (Marea Britanie, Germania, Franța și Italia), care să domine viața internațională. Pe de altă parte, țara noastră, din inițiativa lui Nicolae Titulescu, a realizat un sistem de alianțe regionale — Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică (4—9 februarie 1934, din care făceau parte alături de România, Iugoslavia, Grecia și Turcia) —, pentru garantarea statu-quo-ului său teritorial, îndreptat împotriva politicii revizioniste ce era promovată în acea vreme de statele fasciste, în frunte cu Germania hitleristă. Situația României pe plan internațional, pe o poziție comună cu Franța, stat care coordona și dirija acțiunea anti-revizionistă în cadrul Societăților Națiunilor, era diametral opusă intereselor revanșarde ale Germaniei hitleriste.

Sprrijinirea de către Nicolae Titulescu în cadrul Conferinței de la Geneva pentru dezarmare a propunerilor Uniunii Sovietice și semnarea, alături de U.R.S.S. și alte state potrivnice războiului, la 3 iulie 1933, a Convenției pentru definirea agresiunii, au iritat și mai mult cercurile diplomatice naziste, care, neputându-și impune punctul de vedere pentru a realiza o înarmare nestingherită, au ordonat retragerea definitivă a Germaniei din Conferința dezarmării și părăsirea Ligii Națiunilor. Pe de altă parte, sprijinul acordat de Nicolae Titulescu primirii Uniunii Sovietice în Liga Națiunilor și acțiunilor sale ferme întreprinse pentru reluarea relațiilor diplomatice dintre România și U.R.S.S., precum și declarația sa făcută în cuvîntarea din 18 martie 1934 din Comisia pentru

politică externă a parlamentului român: „România este decisă să ducă cea mai pacifică politică față de Rusia Sovietică”¹⁾, au determinat diplomația nazistă să apeleze la arma asasinatului politic pentru a-și lichida adversarii, în rândul cărora se situa pe prim plan în acea vreme și ministrul de externe român. Deoarece Ministerul de Externe al celui de-al treilea Reich nu dispunea de mijloacele necesare pentru a organiza asasinarea lui Nicolae Titulescu și a regelui Carol al II-lea, a solicitat sprijinul și colaborarea organelor secrete și polițienești naziste și era gata, din cauza încetineții cu care acționau acestea, să apeleze la concursul Gărzii de Fier, la a cărei dizolvare, la 10 decembrie 1933, contribuise în mare parte și Nicolae Titulescu.

Astfel, la începutul anului 1934, căpeteniile naziste în frunte cu Rudolf Hess, Alfred Rosenberg, Heinrich Himmler și Reinhardt Heidrich au întocmit un program amănunțit pe puncte, după care trebuia să se desfășoare acțiunea propagandistică și de spionaj în România.²⁾

Cu ducerea la îndeplinire a acestui plan a fost însărcinat Rudolf Hess, ajutat de dr. Steinacher. În program, pe lângă celelalte forțe de care dispuneau naziștii, se rezerva un rol deosebit și legionarilor.

Trecîndu-se la punerea în aplicare a programului amintit, au fost trimiși în țara noastră o serie de agenți ai Gestapoului și o serie de emisari ai Partidului naționalist-socialist german (N.S.D.A.P.), care trebuiau să sprijine Garda de Fier, în vederea refacerii sale după loviturile primite din partea guvernului național-liberal prezidat de I.G. Duca.

Lui Fritz Fabricius, conducătorul organizațiilor naziste din rândurile populației de naționalitate germană din țara noastră, i-au dat dispoziții ca, pe lângă sprijinirea Gărzii de Fier, să intensifice propaganda hitleristă în sinul acestei comunități și să pună la cale acțiuni potrivnice intereselor statului român.

Pentru cetățenii statului german care se aflau în România cu diferite misiuni pe linie de stat, economică sau particulară, s-a înființat la București o secție a N.S.D.A.P.-ului, care a fost pusă sub conducerea lui Arthur Conrady, vechi agent al spionajului nazist. Atît pe lângă organizația condusă de acesta, cît și pe lângă cea a lui Fritz Fabricius, Gestapoul a înființat secții de informații, încadrate cu oameni special pregătiți în tainele spionajului, unii veniți direct din Germania, iar alții recrutați și instruiți în țară.

Prin aceste secțiuni s-au dat dispoziții tuturor membrilor ce compuneau organizațiile amintite ca, pe lângă activitatea de propagandă

¹⁾ „Dimineața”, din 18 martie 1934.

²⁾ Arhiva Ministerului de Interne, Fond special, dosar nr. 162, vol. 3, filele

nazistă, să desfășoare și o amplă acțiune de culegere a informațiilor. În acest scop, s-au distribuit, pe organizații, chestionare cu întrebări referitoare la problemele economice, militare, sociale și politice ce interesau Reichul despre România.

Emisarii trimiși de Rudolf Hess și Himmler au căutat ca, în afara organizației legionare și a organizațiilor hitleriste din rîndurile populației germane din țară, să folosească și alte organizații cu orientare profesională sau de dreapta. În acest scop, au luat legătura cu conducătorii L.A.N.G.-ului, iar după fuziunea acestei organizații fasciste cu Partidul Național Agrar, cu doi lideri ai Partidului Național Creștin, respectiv cu șeful acestui partid, profesorul A.C. Cuza, în schimbul unor subvenții destul de însemnate, A.C. Cuza s-a angajat ca partidul său să prezinte nazismul în fața poporului român în culori cît mai atrăgătoare.

Activitatea depusă în direcția respectivă de către acest partid n-a avut darul să-i mulțumească întru totul pe naziști. S-a încercat atunci formula creării unui partid național-socialist român, sub conducerea fostului colonel în rezervă Ștefan Tătărescu. Nereușind să capteze aderenții necesari, acesta s-a autodizolvat la sfîrșitul anului 1934, astfel că încercarea creării de către serviciile secrete hitleriste a unui partid nazist în România a eșuat.

Singura speranță a naziștilor în România rămînea organizația legionară care, prin asasinarea primului ministru I.G. Duca, și a dezordinilor provocate în țară cu prilejul campaniei electorale din toamna anului 1933, se relevase ca cea mai activă și agresivă grupare fascistă din România, avînd un program politic asemănător cu cel al N.S.D.A.P.-ului. Datorită legăturilor ei cu nazismul, realizate încă cu ani în urmă, precum și metodelor de acțiune folosite, organizația legionară putea fi manevrată ușor, atît ca forță de șoc în îndeplinirea anumitor acțiuni teroriste, cît și ca agentură de propagandă hitleristă și spionaj.

De aceea, prin programul inițiat de căpeteniile naziste, s-a avut în vedere să se distribuie organizației legionare o cotă parte din suma de 750.000 mărci aur, alocată de Berlin cu destinația expresă pentru „organizarea Gărzii de Fier și pentru alte probleme interne ale României.¹⁾

Pentru început, legionarii și ceilalți agenți ai spionajului nazist, în conformitate cu „programul nazist pentru România“, trebuiau să organizeze demonstrații și acțiuni ostile îndreptate împotriva ministrului de externe al Franței, Louis Barthou, care urma să ne viziteze țara în primăvara anului 1934 și să execute o serie de acțiuni contra regelui Carol al II-lea (misiuni care formau punctul 4 din program), precum și împotriva lui Nicolae Titulescu (punctul 11 al paragrafului ²⁾).

Datorită măsurilor bine puse la punct, întreprinse de serviciile de informații și contrainformații românești, care printr-o rețea de calitate au reușit să pătrundă în intimitatea căpeteniilor naziste, s-au obținut la timp informații de valoare privind planurile spionajului hitlerist față de România, ceea ce a dat posibilitatea autorităților de stat românești să ia măsurile cuvenite în vederea contracarării acestor acțiuni subversive și teroriste ale Germaniei hitleriste.

Colonel Bobocescu Vasile

~~_____~~

1, 2) Ibidem, vol. 4, fila 203.

sau al aparatelor care analizează vaporii, utilizate în mod curent în aeroporturi. De curînd, a fost concepută și realizată în S.U.A. o instalație de detectare prin bombardare cu neutroni termici pentru acest tip de bombă supranumită, pe drept cuvînt, „invizibilă”. Realizarea în serie a acestui aparat este posibilă spre sfîrșitul anului în curs, iar costul unei instalații se apropie de cifra de un milion de dolari.

Organele de securitate aeroportuare fac destul pentru a contracara tehnologia folosită de teroriști? Fostul director al securității de la Federația Internațională a Aviației, Billie Vincent, consideră că nu. După descoperirea dispozitivului intact din Brazilia el a recomandat tuturor echipajelor să efectueze controale sub scaunele din avioane la fiecare escală pe un aeroport străin, precum și la reintrarea în S.U.A. și în special la acelea pe care le-au ocupat pasagerii ce au coborît. Cu toate acestea „bomba invizibilă” a fost folosită în alte două cazuri, respectiv: cursa TWA Roma — Atena, în aprilie 1986, și un avion sud-coreean în noiembrie 1987.

O altă problemă rămîne supravegherea personalului care deservește aeroportul. Nu-i este prea greu unui terorist travestit în hamal, portar, tehnician etc., să urce la bord și să plaseze bomba. Purtătorul de cuvînt de la International Air Transport Association (cu sediul la Geneva) recomanda ca personalul aeroporturilor să poarte uniforme distincte,

lucrătorii circulînd cel puțin cîte doi. Dar cum se poate rezolva problema la un aeroport cum este Kennedy din New-York unde 18.000 de persoane au acces la avioane? E imposibil să existe un control absolut.

Plecînd de la premisa infirmată de multe ori în practică că un terorist nu-și riscă viața, multe aeroporturi (inclusiv Frankfurt pe Main și Heathrow) aplică procedeul: „nu se urcă bagajul pînă nu este posesorul la bord”. Aceasta nu elimină însă riscul sinucigașilor.

În anul 1986 un securist de la compania El-Al, suspicios, a dispus controlul minuțios al bagajului unei femei de naționalitate irlandeză care dorea să călătorească pe ruta Londra — Tel-Aviv, deoarece i s-a părut că cea în cauză țira valiza. Sub un fund dublu s-a găsit C4, pus de prietenul femeii, cetățean de origine iordaniană. În prezent există două sisteme de sesizare: pentru persoane se folosește cel produs de compania Thermedics, iar pentru bagaje Snoope (cu emisie de raze gamma, sistemul fiind computerizat), ceea ce este oricum o soluție parțială.

În ceea ce privește tipul de exploziv folosit, este preferat SEMTEX-ul cunoscut și sub denumirea de C-4. Avînd o putere de detonare de 2,5 ori mai mare decît clasicul TNT, prezintă avantajul că poate fi modelat ca o plastilină și chiar tras în foi cu grosimea de 3 mm, folosite la confecționarea de funduri duble sau pereți despărțitori ai valizelor aparținînd teroriștilor. Tensiunea de vapori a acestui produs este atît de joasă încît, practic, nu poate fi detectat decît prin metode ce țin de domeniul tehnicii nucleare. Aparatele realizate au un volum mare (aproximativ o cameră 4×4 m), o productivitate destul de mică (6.000 bagaje în 24 ore), iar prețul de cost după cum am văzut este foarte mare.

Creșterea securității aeriene este asociată, de cître toate companiile aviatice, cu existența unui oarecare disconfort datorat controlului bagajelor și al pasagerilor, care ia timp. Cu toate acestea, specialiștii în domeniu consideră că, în stadiul actual, o siguranță de 100% nu este realizabilă.

Căpitan Dan Dănuț Doru